

FAPTELE SUNT CREDINȚA EXPRIMATĂ

Vă mulțumesc. Mă bucur să mă aflu aici, în această seară, din nou. Nu știam cum au reușit să afle că mă voi ruga pentru bolnavi. Toată lumea a venit ca să se facă rugăciune pentru ei. Știți, eu cred că dacă urmezi călăuzirea Duhului, totul este bine. Acesta este cel mai bun lucru, acesta este un Mesaj care nu greșește niciodată.

² Acum, eu stăteam în cameră astăzi, după... un anumit slujitor care este foarte drag inimii mele (trei dintre ei), trei dintre prietenii mei foarte buni, ei mi-au spus că vin să ia prânzul cu mine. Și m-am gândit, "Ei bine, asta ar fi chiar foarte bine," știți.

³ Așa că eu-am mâncat puțin la micul dejun, căci eram sigur că vor plăti ei pentru asta, vedeți, și eu... să am un bun prânz complet. Deci se făcuse 12:00, și se făcuse 13:00, și se făcuse 14:00, încă nu era nimeni acolo. Așa că era... poliția fugea după un criminal, acolo jos, în curte, așa că m-am dus jos să văd acel episod. Nu l-am putut găsi nicidecum pe fratele Jack. Așa că, am aflat că, omul de la hotel i-a dat numărul greșit; și el suna la ușa greșită, tot timpul, unde eu-am nu eram. Am să- l las să plătească pentru mine, una din nou, totuși, cândva. El și Fratele Tracy, m-am bucurat mult să-i văd pe ei și pe fratele Brown în seara asta. Aceea doar se pare ca și cum ar trebui să ne întoarcem în Arizona din nou.

⁴ Îmi pot aminti că am traversat deșertul zilele trecute. I-am spus soției mele, acolo în spate, am spus, "Aici este unde fratele Jack s-a așezat în spatele acestui mic Chevrolet." Fratele Brown și cu el s-au certat pe tema creației originale, dacă a fost făcută în șase zile sau dacă a fost făcută în șase milioane de ani. Aceea a fost una bună.

⁵ Ei așa se certau că au ieșit afară și au luat o mână plină de pietre, și unul s-a pus în spatele unui stâlp, și unul la altul, și aruncau cu pietre unul în altul cât de tare puteau. Nu puteau să se înțeleagă așa, spunea, "Eu pot să te întrec." Au luat-o la fugă în jos pe stradă; Fratele Jack, un ins mic și scund, se răsucea pe cât de tare putea; și Fratele Young cu picioarele alea lungi, știți. Nu am râs atât de mult în viața mea!

⁶ Apoi, Fratele Jack a urcat înapoi în mașină și și-a scos pantofii. Fratele Sharrit ne dăduse un sac mare de portocale și el a mâncat aproape jumătate din ele înainte de a ajunge la Shreveport.

⁷ Voi știți, totuși, erau zile fericite. Da, domnule, sunt zile fericite. Știu că sună glumeț, amuzant, dar este adevărul. Dar noi... este ceva privitor la asta, pe măsură ce îmbătrânești încep să îți rămână în minte. Te gândești la acele zile pe care ți-ai dori să le poți trăi din nou, așa este, zilele tinereții noastre. Și pe măsură ce îmbătrânim, ele toate devin imagini. Mă bucur atât de mult că a fost o părtășie pură și sfântă și frățescă, în dragoste. Știind că noi mergem într-o Țară unde nu vom îmbătrâni niciodată, unde... acea Țară măreață, dincolo, unde niciodată, niciodată nu vom îmbătrâni, sau niciodată nu vom muri.

⁸ Unul dintre frații noștri scumpi, foarte scump pentru noi toți, el tocmai a trecut dincolo în Țara aceea. Și de fiecare dată când vin la această platformă, eu-am cred că mă voi gândi la Fratele Lyle. M-am uitat aseară și am văzut-o pe micuța Judy stând acolo, și inima îmi bătea cu putere, mă gândeam la cum se simțea ea. Și eu știu că atunci când a murit tata cum... Dar noi trebuie doar să trecem prin acele școli de suferință pentru a ști cum se simt ceilalți.

⁹ Cred că văd un vechi prieten slujitor prezent aici. Dar nu îmi amintesc numele lui. Nu-i așa, tu te rugai pentru cei bolnavi aici, tot timpul, cu ani în urmă? Hierholzer, acel-acel nume German, nu am reușit niciodată să-l pronunț corect. Fratele Tracy, eu l-am întâlnit acolo afară. Și îl știam de vreo zece ani, și i-am spus, "Nu ai îmbătrânit șase luni în cei zece ani." Noi trăim într-o lume care trebuie să înceteze într-o zi.

¹⁰ Acum, în seara aceasta, eu am... V-am ținut foarte târziu seara trecută, voi încerca să nu mai fac asta în seara aceasta. Ca să-mi închei povestea... Mă gândeam despre, în seara asta, să predic pe un-un subiect despre *Răpire*, către biserică. Cum condițiile, precum le văd în Scriptură, în ce condiții va trebui să fie Biserica pentru Răpire, și ce va avea loc chiar înainte ca Răpirea să aibă loc, și cum va avea loc. Și noi toți credem în Răpire, nu-i așa? Noi credem în Ea. Și apoi, dintr-o dată, Ceva doar a zis, "Roagă-te pentru bolnavi, în seara asta." Și tocmai luasem prânzul cu un mic frate Mexican de acolo, am coborât și l-am luat în drum. Cred că este aici în seara asta, el și soția lui.

¹¹ Și apoi a venit cineva, mi-a dat o mărturie. A spus, "Dacă... Pe teren sau la biserică," ea a spus, "este

un om acolo, care, eu cred că a fost acum un an, care a venit în rândul de discernământ." Și mă gândeam, în seara asta, să avem doar un rând de rugăciune de modă veche, așa cum Fratele Jack și Fratele...

¹² Fratele Young Brown obișnuia să distribuie cartonașele de rugăciune pentru mine. Și l-am găsit foarte cinstit și nu l-am prins niciodată vânzând un cartonaș sau făcând ceva greșit, este foarte cinstit. Și noi i-am prins pe alții încercând să facă asta, știți. Astfel-astfel noi... Fratele Young, și-a făcut treaba bine tot timpul și loial. Și îmi amintesc că stătea în picioare și lua cartonașele și îi conducea în rând. Mă rugam pentru ei și ei mergeau mai departe, doar acea credință nealterată pe care o aveau acei oameni, dacă doar se apropiau de tine, ei se vindeau. Și eu cred că erau douăzeci de vindecări contra la una, în comparație cu ce avem acum.

¹³ Apoi, această întâmplare am aflat-o în această după-amiază despre un om, probabil că este aici acum. Că el a fost în rândul de rugăciune, acum un an, undeva, și-și el a... spus, în discernământ i s-a spus că a avut oreion. Și doctorii i-au spus, după ce-i trecuse oreionul, că el nu va putea avea niciodată o fetiță, și și-a dorit întotdeauna una. Cred că a avut băieți. Dar în vedenia de la Domnul, i-a fost spus, "Dar tu vei avea acea fetiță."

¹⁴ Și el a spus că are fetița aici, în seara asta. Nu știu, omul ar putea... ar-ar fi în audiență, sau-persoana despre care vorbesc? Pe undeva? Nu știu, cineva tocmai mi-a spus despre asta, afară. Oh, iată copila ridicată chiar aici în spate, se află chiar acolo. Asta-i bine. E foarte bine. Ce dulceță mică. Nu era atât de departe ca să treacă peste toată lumea, este o copilașă foarte drăguță, aș vrea ca ea să vină în față aici și să dea mărturia. Poate ea va veni până mâine, sau cândva când avem serviciile noastre.

¹⁵ Acum, mâine dimineață este Dejunul Oamenilor de Afaceri. L-ați anunțat? Cred că, totul este... E bine.

¹⁶ Și acum să avem o mică-o mică lecție despre vindecarea Divină. Câți cred în aceasta? Oh, Doamne, va fi o seară minunată, când aveți o asemenea credință. Oameni care cred, de asta e nevoie. Este pentru cei credincioși.

¹⁷ Acum, atunci, mi-am luat un creion și am început să scriu jos un text și așa mai departe, și... și apoi Billy a bătut la ușă și a spus: "Tati?"

¹⁸ Am spus, "Așteaptă doar puțin, încă nu l-am terminat."

¹⁹ El a spus, "Dar, Fratele Jack te așteaptă." Așa că, eu-eu a trebuit să vin. Am prins, nu aveam nicio agrafă de hârtie, am luat de la Meda una dintre "agrafele johnny" sau un fel de agrafă aici pe care ea o numea "agrafă bobby." Asta era, "agrafă bobby," doar un fel de agrafă. Și-și eu nu știu prea multe despre lucrurile acelea, știți, și doar am văzut-o pusă acolo. Deci, acum ca să fac o agrafă de hârtie aici, ca să separ ceea ce aveam... aveam niște notițe pentru dimineață; să le separ, una de alta.

²⁰ Și pe măsură ce îmbătrânesc... cândva puteam să-mi amintesc Scripturile și așa mai departe atât de ușor. Dar, știți, e cam dificil de făcut. Ai constatat deja, această problemă, Frate Jack? Așa este, da. I-am spus Fratelui Jack, aici, nu de mult, i-am spus, "Știi, frate Jack," Am spus, "Încep să nu-mi mai amintesc." Am spus, "Încep să spun ceva, și trebuie să aștept."

El a spus, "Doar la asta ai ajuns?"

Și am zis, "Ei bine, nu este destul?"

²¹ El a spus, "Nu." A spus, "Sun pe cineva la telefon și spun 'Ce vrei?'" Am crezut că glumești atunci, Frate Jack, am aflat că e destul de adevărat.

²² Da, domnule. Vai, cum uiți. Dar să avem toate acțiunile noastre făcute corect, pentru că acestea sunt într-o carte, o înregistrare care va fi redată în ziua judecării.

²³ Acum, noi suntem ca o familie mare. Și nu cred că suntem conectați în seara aceasta, prin țară, așa cum am predicat mesajul meu aseară. Eu cred că este poate doar adunarea locală de aici. Așadar, aseară, apreciez cu siguranță bunăvoința voastră de a sta în picioare... Nu încerc... Nu am încercat să profit de fratele Jack. Dar el mi-a spus întotdeauna, "Spune ce vrei să spui." Și așa că am venit pe platformă și am predicat puțină doctrină. Dar, doar că noi... dacă unii dintre frații mei denominaționali.

²⁴ Am avut un vis, dimineața trecută. Eu nu visez prea des, eu nu sunt un visător. Dar am-am visat că am văzut un om, un ins tânăr în lanțuri, și el încerca să se elibereze și-și am spus... Cineva mi-a spus, a spus, "Aceia sunt oameni îngrozitori, să nu ai nimic de-a face cu ei."

²⁵ Și l-am văzut pe acest ins tânăr că se elibera din lanțurile lui, așa că l-am lăsat în pace. M-am gândit, "Doar voi privi ce face el." Așadar când a ieșit, era un ins plăcut. Și am văzut că și alții încercau să se elibereze.

²⁶ Acum, acesta este doar un vis. Și am mers pe aici și am văzut un-un frate, Roy Borders, un prieten foarte bun de-al meu, care locuiește în California. Părea că ere ceva în neregulă, avea ochii pe jumătate închiși, și mare de tot... poate cancer sau ceva peste ochii lui. Și eu... cineva încerca să mă tragă de la el. Am strigat, "Frate Borders! În Numele Domnului Isus, revino-ți din asta!"

²⁷ Și el abia putea vorbi, spunând, "Frate Branham, va fi nevoie de ceva mai mult decât atât. Pur și simplu nu pot înțelege, Frate Branham. Chiar nu pot să înțeleg."

²⁸ Am spus, "O, Frate Borders." Eu îl iubesc.

²⁹ Și cineva m-a tras deoparte, și m-am uitat, și era o doamnă care stătea aici și pe care eu, când eram băiețel, eu-eu obișnuiam să car alimente de la alimentară la oameni. Și numele ei era Dna Fenton, încă locuiește în Jeffersonville, o prietenă apropiată a soției și a mea.

³⁰ Și ea a spus, "Frate Branham, eliberează-ne de asta." A spus, "Aceasta este o casă a iadului." Și a spus, "Ai fost înțeles greșit." Și a spus, "Aceștia... Și tu-tu i-ai înțeles greșit pe acești oameni, de asemenea." A spus, "Aceștia sunt oameni buni, dar..." Și m-am uitat acolo, și parcă era o pivniță mare imensă, sau-sau pereți man, JOS, sub o peșteră mare imensă; și bare mari de fier, groase de opt sau zece țoli. Și oamenii, ieșiți din minți, cu brațele și picioarele răsucite, bătându-și capul așa. Și ea plângea, spunând, "Eliberează oamenii, frate Branham." Zicea-zicea, "Ajută-ne, suntem în necaz." Ea însăși, o cunosc, aparține la... cred că biserica lui Cristos, sau biserica Creștină, numită Biserica Fraților. Așa că ea...

³¹ M-am uitat în jur și am spus, "Mi-aș dori să pot." Și am mers mai departe, uitându-mă în jur; și eu... corpul meu mic și mărunț și-și barele acelea mari și late de fier; și acei oameni sărmani acolo. Și nu puteai să ajungi la ei, barele acelea de fier erau apropiate una de alta. Și mă uitam, și ei își dădeau în cap de parcă erau ieșiți din minți.

³² Și am văzut niște lumini care pâlpâiau înăuntru acolo. Și m-am uitat în sus, și acolo stătea Domnul Isus cu un-un-un curcubeu de lumini în jurul Lui. El se uita direct la mine, a spus, "Eliberează acei oameni." Și a plecat.

³³ Și m-am gândit, "Ei bine, cum aș putea să-i eliberez eu? Eueu nu am destulă putere în brațe ca să rup acele gratii."

³⁴ Așa că am spus, "Casa iadului, cedează în Numele lui Isus Cristos."

³⁵ Și toate scârțâiturile și pocniturile, și-și stâncile rostogolind, și-și barele cădeau; și oamenii alergau, strigând: "Eliberați!" și strigând din răputeri, și au fost toți eliberați.

³⁶ Și eu strigam atunci, "Frate Roy Borders, unde ești? Unde ești? Dumnezeu Își eliberează poporul! Unde ești, Frate Borders?" M-am întrebat asta.

³⁷ Știți voi, Fratele Borders este foarte speriat. Cunoașteți profeția, toți... mulți dintre voi o cunoașteți, luați benzile și așa mai departe, referitor la Coasta de Vest.

³⁸ Sunt oameni prezenți chiar aici, în seara asta, care au fost acolo când s-a întâmplat asta, când noi stăteam acolo, într-o excursie de vânatoare. Și un slujitor care asculta seara trecută, cu un ochi orb, el doar a venit acolo și a spus... s-a prezentat. Avea ochelari colorați, sus pe munte. El a spus, "Frate Branham," a spus, "Sunt Fratele McHughes." A spus, "Eu-eu am ajutat odată la sponsorizarea uneia dintre adunările tale, în California."

³⁹ Eu am spus, "Mă bucur să te cunosc, Frate McHughes."

⁴⁰ Așa că erau vreo douăzeci de oameni care stăteau acolo. Eram la vânatoare de porci mistreți. Și am spus, cu o zi înainte să urcăm pe munte, i-am spus Fratelui Banks Wood, îl cunoașteți cu toții, un prieten apropiat, Am spus, "Frate Wood," am luat o piatră și am aruncat-o în aer, iar aceasta a venit în jos, și am spus, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL, ceva se pregătește să se întâmple."

⁴¹ Așa că el a spus, "Ce este, Frate Branham?"

⁴² Am spus, "Nu știu, dar în decurs de douăzeci și patru de ore vei vedea. Ceva se pregătește să se întâmple. Acesta este un semn mare."

⁴³ Și a doua zi... asta era târziu după-masa. A doua zi, pe la ora zece, noi ne pregăteam să ne retragem. Fiecare aveau porcii lor mistreți, și noi stăteam acolo. Și Fratele McAnally, știți, și fiecare, ei îi curățau, și-și fratele Borders și eu; și fratele Roy Roberson, un veteran infirm, un prieten foarte drag și prețios al meu, și el stătea acolo. Și am privit în sus, și fratele McHughes a zis, "Frate Branham, ți se arată vreodată Îngerul Domnului când ești în aceste excursii de vânatoare?"

⁴⁴ Am spus, "Frate McHughes, da. Asta este. Dar, eu vin aici cam să mă odihnesc."

⁴⁵ El a spus, "Bine, frate Branham," a spus, "Nu am vrut să te deranjez."

⁴⁶ Eu am spus, "Nu m-ai deranjat."

⁴⁷ Și eu doar am privit în jur, și am văzut un doctor care se uita la ochiul lui. Acum, eu nu îl cunoșteam, el avea ochelari fumurii, pentru că este foarte strălucitor și însoțit în Arizona. Și mă uitam la asta, și am văzut un doctor spunându-i, zicea, "Domnule, am tratat acel ochi ani de zile, doi ani, cam așa ceva." A spus, "Alergia pe care o ai în ochiul tău, îți vei pierde ochiul. Îți consumă din spate văzul, și nu este cale să o pot opri."

⁴⁸ Și i-am spus, "Motivul pentru care m-ai întrebat asta, este din pricina ochiului tău. Acei ochelari de soare sunt doar pentru că ai un ochi defect."

El a spus, "Așa este."

⁵⁰ Am spus, "Doctorul tău," (l-am descris) "ți-a spus, acum câteva zile, că 'Îți vei pierde acel ochi pentru că alergi și consumi vederea din ochi.' Și îl tratează de doi ani și nu-l poate opri."

⁵¹ El a zis, "Frate Branham, acesta este adevărul."

⁵² Și am început să mă întorc și să mă uit, și am văzut o-o femeie mult mai în vârstă decât el, cu pielea destul de închisă la culoare. Ei sunt de origine de undeva de aici, din Arkansas. Și ea și-a ridicat a ei-a ei-fusta ei și i-a arătat piciorul fiului ei, și a spus, "Fiule, dacă îl vezi pe Fratele Branham, spune-i să se roage pentru picioarele mele." Și avea tumori lungi care îi atârnavă între degetele de la picioare și așa mai departe.

⁵³ I-am spus, "Mama ta este o femeie căruntă, și ea și-a ridicat fusta, și-a tras în jos al ei-ciorapul ei și ți-a arătat picioarele, și a spus că dacă mă vezi să-ți spun să te rogi pentru ea."

⁵⁴ Și el a spus, "Oh, milă."

⁵⁵ M-am uitat înapoi și l-am văzut stând acolo fără ochelari, în vedenie, am spus, „AȘA VORBEȘTE DOMNUL, Dumnezeu ți-a vindecat ochiul, și, o vindecă și pe mama ta."

⁵⁶ Cam în acel moment, m-am întors... Acum, sunt bărbați prezenți aici, se aflau acolo. I-am spus fratelui Roy Borders... sau Fratelui Roy Roberson, mi-am pus mâna pe umărul lui, căci este veteran, I-am spus, "Frate Roy, bagă-te sub ceva, chiar repede, ceva se pregătește să se întâmpie."

⁵⁷ El a spus, "Ce vrei să spui, frate Branham?"

⁵⁸ I-am spus, "Nu vorbi! Bagă-te sub ceva, repede!" Și m-am întors și am luat o lopată, acolo de pe marginea aceluia loc, și mam îndepărtat de ei, pentru că știam că va veni acolo unde mă aflam eu.

⁵⁹ Chiar lângă un canion mare, de opt sau zece ori mai înalt decât clădirea asta, este un canion "cutie"; ca un foc a coborât din Ceruri, ca un vârtej de vânt, la doar câteva picioare deasupra locului unde stăteam eu. Și a smuls pietrele chiar din munte, a trecut pe acolo și a tăiat vârfulurile copacilor de mesteacăn, până la o sută de yarzi îndepărtare. Fiecare fugea, încercând să se bage pe sub camioane și orice altceva. S-a întors din nou în sus și a bubuit ca un tunet mare. A urcat din nou prin ceruri, și a coborât din nou. A făcut asta de trei ori. Și când totul s-a terminat, ei au venit și au întrebat, "Ce a însemnat asta?"

⁶⁰ Am spus, "Nu vreau să vă spun; a fost un semn de judecată. În câteva zile, un mare cutremur va lovi Vestul. Și nu se va opri. California, Los Angeles se va scufunda. Se duce în jos. Ea va aluneca direct în ocean." Și la două zile după aceea, cutremurul din Alaska a zguduit Alaska.

⁶¹ Și apoi, la ultima adunare pe care am avut-o în California, în timp ce vorbeam, și nu am știut nimic ce s-a întâmplat până când am ajuns pe stradă, a spus California, a spus-a spus, "Capernaum, Capernaum, orașul care se cheamă cu numele de îngeri," (adică Los Angeles) "te-ai înălțat în cer, dar vei fi coborât în iad. Căci, dacă s-ar fi făcut în Sodoma lucrările mărețe care s-au făcut în tine, ar fi rămas în picioare până în ziua de azi."

⁶² Acum, în ultimele zile, acel vuiet mare și bubuit. Apoi, iată că a ieșit un ziar de știință, care a spus, "Este tot perforat, trebuie să se scufunde." Ei chiar știu asta.

⁶³ Și voi să vedeți, apa va ajunge până la Marea Salton. Los Angeles este condamnat la judecată. Eu vă spun înainte să se întâmple, ca voi să știți când se va întâmpla. Eu nu am apus asta niciodată de la mine. Și nu s-a întâmplat niciodată ca El să-mi spună un lucru care să nu se fi întâmplat. Și voi puteți fi martori la asta. Așa este. Când? Nu știu.

⁶⁴ Am ieșit, și ei mi-au zis ce am spus. Și am ascultat, m-am întors și am cercetat Scriptura. Știți, Isus a spus, aproape în aceleași cuvinte, despre Capernaum; și Sodoma și Gomora erauerau pe fundul Mării Moarte, presupun că era atunci. Și mai târziu, cam o sută de ani mai târziu, Capernaum a alunecat în mare, și este în mare. Același Dumnezeu care a băgat Sodoma în mare pentru păcatele ei, același Dumnezeu care a băgat Capernaum în mare pentru păcatele ei, același Dumnezeu va băga Los Angeles în mare pentru păcatele ei, acel oraș de-de corupție.

⁶⁵ Fratele Roy Borders este speriat de moarte. Eu nu știu dacă să... ce a însemnat, asta, sau ce, eu nu știu. Să ne rugăm.

⁶⁶ Doamne, este așa de bine să mărturisim la adevărați ascultători. Noi credem, Doamne, ajută necredinței noastre. Și ne dăm seama că mergem chiar acum pe drumul spre sfârșitul lumii. Chiar în ce moment, noi nu știm. Dar acea luare în taină a Miresei; într-una din aceste zile, Doamne, vom fi-vom fi răpiți, luați sus cu El. Și așteptăm acea zi. Pregătește-ne inimile, Doamne.

⁶⁷ Sunt mulți, ne uităm, care zac aici pe aceste paturi și târgi, bărbați și femei care sunt legați de vrăjmaș. Sunt oameni care stau acolo, poate, dacă nu Te atingi de ei, vor muri de infarct. Poate unii dintre ei devorați de cancer.

⁶⁸ Și Tată, Tu cunoști inima fiecărui om. Tu știi dacă este sinceră sau nu este sinceră. Și noi spunem aceste lucruri pentru că știm ce ai făcut Tu, marea Ta putere a izbăvit pe atât de mulți. Suntem martori la aceasta, deși ei încearcă să ne spună că "acele lucruri nu se întâmplă." Dar se întâmplă, Doamne. Noi suntem martori.

⁶⁹ Mă rog în seara aceasta, Doamne, ca, cumva, Să zidești credință în inimile acestor oameni, ca fiecare dintre ei să fie eliberați, toți acești oameni bolnavi și suferinzi. Fă să fie așa de simplu, Doamne, doar permite-ne, în timp ce încercăm să învățăm Cuvântul. Lasă ca Duhul Sfânt să ia greșelile mele, Doamne, și să le corecteze în inimile oamenilor. Și fă că aceasta să fie într-adevăr, cu adevărat o seară în care... ca El Însuși să se poată așeza în inima fiecărui credincios de aici. Am stabilit această seară pentru acest scop, Doamne. Fie ca cei care nu sunt mântuiți, mai presus de toate, să fie pregătiți; să se pregătească acum, cât timp ușile îndurării sunt încă deschise. Noi cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

⁷⁰ Acum vom deschide în Scripturi, mai întâi de toate, și în...

⁷¹ Cineva a pus un-un bilet aici, pe amvon, și a spus că "au strâns o colectă" pentru mine în seara aceasta. Nu era necesar acest lucru, nu faceți asta. Eu nu o pot returna. Îmi amintesc odată, la Calgary, Canada, am luat o... s-a strâns această colectă. Fratele Jack încerca să-mi spună... Soția mea șade acolo în spate; ea, copiii aveam două camere vechi în care locuiam, ea trebuia să pună o pătură în ușă ca să țină ușa închisă pentru ca copiii să nu facă pneumonie. Și ea a spus... El mia spus, a spus, "Frate Branham, nu e corect să o tratezi în acest fel." Deci, vă amintiți cazul. Au luat, am uitat câte mii de dolari.

⁷² Și eu am spus, "Oh, ia-o înapoi, frate Jack."

⁷³ El a spus, "Acum, cum o vom face?" Așa că, am cumpărat locul și este acolo. Deci, pentru slava și onoarea lui Dumnezeu. L-am păstrat doi ani, eu și soția, ca un cadou din partea bisericii, a oamenilor.

⁷⁴ Și apoi m-am gândit, "Acest lucru nu pare corect. Eu nu am adus nimic în lumea aceasta și este sigur că nu voi lua nimic cu mine." Astfel m-am întors și am repartizat-o, și am cedat înapoi la tabernacol. Când voi termina, păi, un alt slujitor al lui Dumnezeu, dacă va exista un mâine, o va folosi atunci. Vedeți? Așadar, vă mulțumesc foarte frumos, prieteni. Dumnezeu să vă binecuvânteze, pentru asta.

⁷⁵ Acum, în Iacov, Cartea lui Iacov, al 2-lea capitol, vrem să citim, începând cu versetul 21.

⁷⁶ Și acum, eu doar cam... Puțin timp de învățătură, și apoi vom începe să ne rugăm pentru cei bolnavi cât de repede putem, și să trecem cât mai mulți oameni prin acest rând de rugăciune pe cât ne este posibil. Și haideți să ne amintim, de asemenea... Nu vreau să o uităm pe sora Anna Jeanne și pe Fratele Don, și

ceilalți, eu cred că ei sunt pe undeva în Thailanda. Nu-i așa? Spre unde? Bangkok, și-și câmpurile de misiune. Sunt atât de multe lucruri la care te gândești în timpul zilei, pe care vrei să le menționezi în fața oamenilor. Apoi, când vi aici, tu-tu nu reușești să te gândești la acestea, și te concentrezi direct la acea lecție.

⁷⁷ Și acum, în Iacov aici, al 2-lea capitol. Și vom începe cu versetul 21 din capitolul 2 din Sfântul Iacov, și citim o-o parte din Acesta. Versetul 21 din capitolul 2.

Abraham, părintele nostru, n-a fost el socotit neprihănit prin fapte când a adus pe fiul său Isaac jertfă pe un... altar?

Vezi că credința lucra împreună cu faptele lui și, prin fapte... credința a ajuns desăvârșită?

Și s-a împlinit Scriptura care zice, Abraham a crezut pe Dumnezeu, și i s-a socotit ca neprihănire: și el a fost numit Prietenul lui Dumnezeu.

⁷⁸ Acum, subiectul meu în această seară... Și țineți-vă acum Bibliile, căci am câteva Scripturi notate aici. Dacă nu ne lungim prea mult, mă voi referi la multe dintre ele. Subiectul meu este:

Faptele Sunt Credința Exprimată. Acum, amintiți-vă: *Faptele Sunt Credința Exprimată.* Faptele arată că credința deja s-a prins, vedeți. Vedeți? Acum, noi am ales aceasta din cauză că noi... Eu cred că ne poate ajuta să înțelegem. Acum ascultați foarte atenți, și vom parcurge asta ca într-o lecție de școală duminicală.

⁷⁹ Aici, Iacov exprimă în învățătura sa, din Geneza 22:1-9, ceea ce *omul* a văzut în Abraham.

⁸⁰ Haideți doar să întoarcem înapoi, am Scripturile puțin însemnate aici. În Geneza, capitolul 22 și de la versetul 1 la versetul 9.

După aceste lucruri, Dumnezeu a pus la încercare pe Abraham și i-a zis, Abram... Abrahame: și el a răspuns, Iată-mă sunt aici.

Și i-a zis, Ia acum pe fiul tău, pe singurul tău fiu Isaac, pe care-l iubești, și du-te în țara Moria; și adu-l... ca ardere de tot pe un munte pe care ți-l voi spune.

Vedeți, nici măcar nu i-a spus care era acela. Tu doar mergi înainte când Dumnezeu vorbește, pornește drept înainte. Vedeți?

Și Abraham s-a sculat dis-de-diminează, a pus șaua pe un măgar, și a luat cu el doi dintre oamenii săi tineri, și pe Isaac fiul său, și a tăiat lemnele pentru arderea de tot, și s-a sculat, și a pornit spre locul... pe care i-l spusese Dumnezeu ... îi spusese.

Și a treia zi Abraham și-a ridicat ochii, și a văzut locul de departe.

Și Abraham a zis acelor tineri, Rămâneți aici cu măgarul; eu și băiatul ne vom duce până acolo să ne închinăm și apoi ne vom întoarce la voi.

⁸¹ Acum, el avea în minte acum, că se va urca să-și ucidă fiul, pentru că Dumnezeu i-a spus să o facă. Dar urmăriți Scriptura aici.

... Eu și băiatul ne vom duce până acolo și ne vom închina, și apoi ne vom întoarce la voi. (El și băiatul.)

Și Abraham a luat lemnele și arderea de tot și le-a pus în spinarea fiului său Isaac; și a luat în mână focul, și cuțitul; și ei au mers amândoi... ei împreună.

Și Isaac a vorbit cu Abraham tatăl său, și a zis, Tată: și el a zis, Iată-mă, fiul meu. Și a spus, Iată focul și lemnele: dar unde este mielul pentru arderea de tot?

Și Abraham a zis, Fiule, Dumnezeu însuși va purta de grijă de un miel pentru arderea de tot: și au mers amândoi împreună.

Și au ajuns la locul despre care... îi spusese Dumnezeu; și Abraham a zidit un altar acolo, a așezat lemnele în ordine, și a legat pe fiul său... pe fiul său Isaac, și l-a pus pe altar deasupra lemnelor.

Și Abraham a întins mâna și a luat cuțitul ca să junghie pe fiul său.

Atunci îngerul DOMNULUI l-a strigat din ceruri și a zis, Abrahame, Abrahame: și el a răspuns, Iată-mă.

Și a zis, Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic: căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întru cât n-ai cruțat pe fiul tău, al tău... pentru mine... pe singurul tău fiu pentru mine. (Ce faptă!)

⁸² Acum, noi aflăm aici că Iacov îl socotește neprihănit pe Abraham prin faptele lui.

⁸³ Dar acum, în Pavel, în Romani, în Cartea Romani, al 8-lea... capitolul 4, 4:1 la 8. Nu-l voi citi pe tot, ci doar o parte.

Și ce vom zice dar că a căpătat prin puterea lui, strămoșul nostru Abraham?

Căci dacă Abraham a fost justificat... (Vă amintiți, am luat cuvântul aseară, "justificat.") ... prin fapte, are cu ce să se laude; dar nu înaintea lui Dumnezeu.

Căci ce zice Scriptura? Abraham l-a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i s-a socotit ca neprihănire.

Și celui ce lucrează, plata cuvenită lui i se socotește nu ca un har, ci ca ceva datorat.

⁸⁴ Acum-acum, la ce se referă Pavel aici, este ceea ce a văzut Dumnezeu în Abraham.

⁸⁵ Acum haideți... dacă voi... dacă nu răsfoim prea mult, am merge din nou la Geneza, capitolul 15 și versetul 6; 15:6, cred că este corect. Vom începe de la al 5-lea.

Și după ce l-a dus afară, i-a zis: Uită-te acum spre ceruri, și numără stelele, dacă poți să le numeri: și i-a zis, Așa va fi sămânța ta.

Și el a crezut pe DOMNUL; iar El i-a socotit lucrul acesta ca neprihănire.

⁸⁶ Acum, cei doi oameni care vorbeau despre credință: Pavel l-a justificat pe Abraham prin ceea ce a văzut Dumnezeu în Abraham; dar Iacov l-a justificat pe Abraham prin ceea ce a văzut omul în Abraham.

⁸⁷ Vedeți, acum, Iacov a spus, "El este justificat prin faptele sale."

⁸⁸ Pavel a spus, "El este justificat prin credință."

⁸⁹ Dar vedeți, Abraham l-a crezut pe Dumnezeu, asta a văzut Dumnezeu în el; el a crezut Aceasta. Dar apoi, când s-a apucat să acționeze ca și cum ar fi fost deja făcut, asta a văzut omul în el.

⁹⁰ Și la fel este și în cazul nostru, pentru că faptele noastre exprimă credința pe care o avem. Dar dacă ne este frică să acționăm conform cu ceea ce credem, atunci nu O credem. Vedeți, voi trebuie să O credeți.

⁹¹ Faptele lui Abraham exprimau credința pe care o avea în promisiunea lui Dumnezeu. Acum, Abraham, țineți minte, avea nouăzeci de ani, sau, o sută de ani, iar Sara avea nouăzeci de ani. Și acum ei erau la o vârstă foarte înaintată, trecuți de vârsta fertilă, au fost de mulți, mulți ani. Și au trăit împreună ca soț și soție de când erau tineri, și nu aveau copii. Dar totuși, Dumnezeu i-a spus când el avea șaptezeci și cinci de ani, iar Sarah șaiszeci și cinci: "Veți avea un copil." Și el a crezut promisiunea lui Dumnezeu. A crezut-O. Acum, vedeți, el a pregătit totul pentru acest copil. Vedeți, asta a văzut Dumnezeu, când el l-a crezut pe Dumnezeu; și omul a văzut ce a făcut pentru a exprima ce a crezut. (Și acesta este același lucru care lucrează în seara aceasta, la fel este cu noi.) I-a fost descoperit. Vedeți, i-a fost descoperit, așa că el a crezut așa, și se comporta ca și cum ar fi avut loc deja.

⁹² Acum, haideți să ne oprim acolo, doar un minut. Uneori înțelegem greșit lucrul acesta. Oamenii au emoții, și ei încearcă să lucreze pe emoții. Acea nu funcționează.

⁹³ Acum, eu sunt ca Fratele Hierholzer aici, suntem-suntem oameni bătrâni, și noi am fost în... asta de mult timp, și am văzut acele pro și contra, și-și totul. Și rugându-ne pentru cei bolnavi, în întreaga lume, și văzând dezamăgirile oamenilor, și văzând "Aleluia" din toate părțile. Atunci, noi învățăm din toate aceste lucruri. Acum, când, de băieți, când noi am început să predicăm aceasta, Fratele Hierholtzer, cum ai început să înoți. În primul rând, voi știți, se făcea că ieșeam afară, și eu mă... Fratele Jack, l-am avut pe Fratele Brown să mă plimbe pe stradă, noapte de noapte, ca să încerc să îmi revin. Stăteam acolo, ca un copil mic, izbind apa, având vedenii, știți. Și eu stăteam acolo până când Fratele Brown...

⁹⁴ Îmi amintesc o noapte, nu o voi uita niciodată, sus în San Jose sau undeva. El a venit să mă trezească, nu dormisem de câteva zile și nu știam că vorbesc cu omul, dar a spus că i-am spus. Am început să plâng, am spus, "Mă duc acasă." Vedeți?

⁹⁵ "Păi," a spus el, "nu poți să te duci acasă. Este-o adunare în desfășurare jos acolo."

⁹⁶ Am spus, "Ei bine, voi fi gata în câteva minute să mă duc acasă." Vedeți, doar dincolo, ieșit din minți, aproape. Vedeți, eu eram un tânăr atunci.

⁹⁷ Ca atunci când înveți să înoți, știți, izbești apa și traversezi piscina, și "huhhh, huhhh, huhhh, huhhh, am trecut-o!" Acum, după ce înveți să înoți, mișcarea este mai grațioasă, și nu "te obosește" atât de mult.

Vedeți, asta e, înveți cum să o faci; și scurtezi fiecare colț și o faci mai bine, și asta este mult mai ușor. Vedeți?

⁹⁸ Un băiețel care nu a mers niciodată, dacă ar încerca să meargă pe acest culoar de aici, ar cădea de multe ori și ar fi "epuizat" înainte de a ajunge acolo. Dar oricine care știe să meargă, un atlet, ar merge direct pe acel culoar și nici măcar nu ar observa că o face. Ei bine, el a avut aceea la început, iată ce este el acum.

⁹⁹ Ei bine, la fel se întâmplă și cu predicarea vindecării Divine sau orice altceva. Pe măsură ce avansezi, începi să înveți. Dacă nu înveți, acolo este ceva greșit. Vedeți, trebuie să înveți și trebuie să înveți cum să Îl accepți pe Dumnezeu și ce înseamnă cu adevărat.

¹⁰⁰ Noi o permitem, uneori spunem, "Ei bine, tipul ăsta nu a avut suficientă credință, tipul ăsta nu a făcut *asta* și *asta*." Există un motiv acolo pentru asta, există un motiv. Uneori este păcat nemărturisit. Ai putea turna un galon de untdelemn pe o persoană și să strigi până răgușești, asta nu l-ar mișca niciodată pe acel diavol. Nu, domnule! Voi trebuie să îl mărturisiți. Asta face discernământul, spune, "Du-te și îndreaptă asta, scoate asta la iveală."

¹⁰¹ Dar este atât de lent să faci asta, vedeți. Și apoi-apoi ceilalți devin nerăbdători, și ei spun, "Ah, nu s-a făcut rugăciune pentru mine." Dar noi vrem să găsim o cale acum, că... ce are loc, adevărata bază a vindecării Divine.

¹⁰² Acum, un dar, așa cum am spus aseară, "Un dar este minunat, dar nu poți să-ți bazezi destinația Eternă pe daruri." Nu puteți ajunge la un lucru major pe un lucru minor, iar unun dar este un lucru minor. Și Satan poate imita orice dar pe care îl are Dumnezeu, poate face ceva exact la fel, vedeți, exact. De aceea, noi trebuie să fim atenți la asta.

¹⁰³ Așa cum uneori mă exprim despre strigare; eu am văzut demoni strigând. Aha. Să vorbești în limbi, am văzut demoni vorbind în limbi. Sigur, el Îl imită. Nu este un autentic, dar Îl imită, vedeți, face să pară că este real. Și oamenii uneori, care nu cunosc diferența, consideră *asta* ca "real" când nu este real.

¹⁰⁴ Și același lucru îl fac și cu privire la vindecarea Divină. Se gândesc, "Ei bine, este un hocus-pocus, sau ceva de genul acesta." Nu este. Este o credință autentică, necontaminată în ceea ce Dumnezeu a spus că este Adevărul. Și asta ancorează! Și când se ancorează, nimic nu o va putea mișca. Va rămâne acolo. Și, prin urmare, pe scurt, ...

¹⁰⁵ Acum, *credința* este "o descoperire de la Dumnezeu." Acum, credința este o descoperire. Acolo vreau să rămânem, acolo, doar un moment. Este o descoperire. El v-a descoperit-o prin harul Său. Nu este nimic din ceea ce ați făcut. Nu v-ați străduit singuri să ajungeți la credință. Dacă ai vreodată credință, aceasta ți-a fost dată prin harul lui Dumnezeu. Și Dumnezeu ți-o descoperă, așadar credința este o descoperire. Și întreaga Biserică a lui Dumnezeu este zidită pe descoperire.

¹⁰⁶ Un slujitor Baptist mi-a spus, nu de mult, a spus, "Eu chiar nu pot accepta descoperirea."

¹⁰⁷ I-am spus, "Atunci nu poți accepta Biblia. Nu poți accepta pe Cristos, pentru că El este Descoperirea lui Dumnezeu. El este Dumnezeu descoperit în trup." Astfel, întreaga Biserică este zidită pe descoperire Divină.

¹⁰⁸ Isus i-a spus (cred că a fost Petru) ... a spus, "Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?"

¹⁰⁹ El stătea de vorbă cu ucenicii Lui. "Și unii au spus, 'Tu ești Ilie,' și 'Moise,' sau 'Unul dintre profeți,' și 'Ieremia.'"

¹¹⁰ El a spus, "Dar cine spuneți voi?"

¹¹¹ El a spus, "Tu ești Cristosul, Fiul Dumnezeului cel viu."

¹¹² Acum, biserica Romano-Catolică spune, "El vorbea lui Petru, 'Pe această piatră voi zidi Biserica Mea.'"

¹¹³ Protestanții au spus, "El o zidea pe El însuși."

¹¹⁴ Acum, ei ar putea avea dreptate. Dar, pentru mine, amândouă sunt greșite. A fost pe descoperirea spirituală a Cine era El. "Nu carnea și sângele ți-a descoperit lucrul acesta, Petru. Ci Tatăl Meu, care este în Ceruri, ți-a descoperit lucrul acesta. Și pe această piatră," descoperirea Cine este El; pe descoperirea că: El este Cuvântul, în întregime. "Pe această piatră Voi zidi Biserica Mea, și porțile locuinței morților nu O

pot birui." A arătat că porțile iadului vor fi împotriva Acesteia.

¹¹⁵ Abel, prin credință, descoperire, (nu era scrisă Biblia în acele zile), prin... Abel, prin credință, a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât cea a lui Cain. Despre care Dumnezeu a mărturisit, "El era neprihănit." Cum? Prin credință. Cum? Prin descoperire! Prin descoperire, Abel a adus lui Dumnezeu o jertfă mai bună, pentru căi s-a descoperit că nu erau roadele câmpului, ci era sângele.

¹¹⁶ De aceea unii oameni pot să creadă Asta, iar alții nu O pot crede, unii încearcă să se prefacă, că O cred.

¹¹⁷ Într-o audiență de oameni, unde se face un rând de rugăciune, veți găsi unii... și toți erau oameni buni, vom spune. Sunt unii care încearcă tare să O creadă, încercând să se prelucreze ei înșiși în Aceasta. Unii pur și simplu nu pot să o facă deloc. Iar alții, este doar prin har, pur și simplu le este dat. Acum, iată diferența. Vedeți? Asta o face. Aceasta este adevărata descoperire, pentru că credința este o descoperire de la Dumnezeu. Trebuie să fie descoperită mai întâi.

¹¹⁸ Isus a exprimat clar acest lucru când a spus, "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu, sau Mă descoperă lui mai întâi." Ar trebui să citiți asta. Este Sfântul Iacov, sau, Sfântul Ioan 6:44 și până la 46. Ei nu știau Cine era EL Credeau că este doar un om obișnuit. Credeau că El este doar, așa cum cred oamenii astăzi, un profet. El era un profet, El era un Om obișnuit, dar acolo era mai mult decât atât.

¹¹⁹ Exact ca aseară, vorbind... Când veți primi cartea, veți vedea poate o mică confuzie în ceea ce am spus, "Cele două cărți ale Vieții." Este aceeași Carte, dar una dintre ele este nașterea voastră naturală, cealaltă este nașterea voastră spirituală. Una conduce la cealaltă, ca și un pai de grâu. Ei bine, acum, vorbiți despre mine, vorbiți de mine ca persoană vie. Dar este o parte din mine aici, este acea persoană, care trebuie să piară. Aceea este Cartea din care iese numele. Dar cel Etern, cel Predestinat, cel Ales, numele niciodată nu poate ieși de acolo pentru că acela a fost întotdeauna în Aceasta. Nu poate fi scos niciodată. Veți observa asta în carte, pentru a vă scuti de confuzie. Veți găsi în acest fel. Pentru că, eu cred, Fratele Vayle, care a introdus gramatica corectă pentru asta, mi-a amintit de asta astăzi. Am spus, "Așa este."

¹²⁰ Bapțiștii cred că există două cărți separate. Și într-un fel sunt două cărți separate, iar în alt fel nu sunt două cărți separate. Eu sunt două persoane separate... Sunt trup și suflet și spirit, trei persoane separate, dar sunt... doar una mă face ca ființă.

¹²¹ Există doar o singură Carte a Vieții reală. La fel cum a existat un germen de-de grâu care a urcat prin tulpină și a mers prin spic, și a trecut prin coajă, și a intrat în grâu; pe tot drumul de acolo, spuneți, "Acum, acela este un grâu acolo." Nu este grâul, este tulpina, dar laolaltă este grâul. Vedeți, este grâul pentru că este toată o singură tulpină, dar despre grâu este la ce vă referiți, bobul de la capătul lui. Celelalte erau purtătoare, trebuie să piară. Și acela este acel-acel loc ce sună ca și cum s-ar putea să-ți fie șters numele din Cartea Vieții Mielului, și în celălalt loc nu poți face asta. Deci, iată unde este. Totul este în acea mare descoperire de acolo, care a fost făcută cunoscută în timpul celor Șapte Peceti. De ce este așa, cum se face că unii oameni nu pot crede Asta?

¹²² Isus a spus că "Nimeni nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage mai întâi Tatăl Meu. Și toți acei pe care Tatăl Mi i-a dat, vor veni la Mine." Nimeni nu poate înțelege Cine este El, sau cum este Asta, dacă nu vă este descoperit prin descoperirea lui Dumnezeu. Și apoi credința în aceea, voi acționați conform cu aceasta. Vedeți? Aici vedem în mod clar că Dumnezeu este descoperit în Isus, și numai cei care au fost rânduiți mai dinainte să vadă asta, o vor vedea. Fiți siguri să citiți această Scriptură, eu am omis-o atunci, din Sfântul Ioan 6:44 la 46. Am omis-o pentru că mă gândeam că poate nu vom avea... poate suficient timp să parcurgem, pentru că acel ceas acolo sus continuă să meargă înainte.

¹²³ Și astfel, noi... Observați, "Nimeni, nimeni nu poate veni, numai dacă îl atrage Tatăl Meu mai întâi. Și toți cei pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni." Ei Îl vor recunoaște. Nici un alt om nu poate face asta, nici o altă persoană, indiferent cât de bun, cine ești, Asta trebuie să-ți fie descoperit. Atunci tu vezi Cine este Isus Cristos.

¹²⁴ Acum, aici, planul predestinat este la vederea tuturor. La fel ca și o altă sămânță, Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță și trebuie să aibă pământul pregătit mai dinainte. Dacă ai semăna sămânță, doar aruncând-o afară acolo pe pământ, nu ar ajuta la nimic, păsările o vor culege. Dacă o arunci printre

scaieți și spini, se va înăbuși destul de repede. Pilda lui Isus a spus așa. Deci, pământul trebuie pregătit mai întâi. Așadar, Dumnezeu, în harul suveran, pregătește mai întâi inima. El te-a pregătit înainte de întemeierea lumii, ca să-L primești în această epocă. El te-a cunoscut dinainte, prin cunoașterea Sa mai dinainte, și te-a rânduit la Viața Eternă. El te-a cunoscut, de aceea te-a pregătit.

¹²⁵ Iată motivul pentru care ați ieșit afară din aceste lucruri, și ați intrat în ceea ce sunteți acum. Dumnezeu era Cel care v-a condus la locul în care El a rânduit ca voi să fiți. Este... sau dacă-dacă-dacă acest pământ nu este pregătit dinainte, nu poate crește. Acesta este motivul, sămânța credinței, când tu predici credința, vezi discernământul Domnului, și vezi ce are loc, și toate darurile Bibliei lucrând. Oamenii se prelucrează singuri, "Oh, aleluia, eu O cred," și vin, și se trezesc dezamăgiți. Vedeți, pământul trebuie să fie rânduit mai dinainte. Și voi știți când Acesta îl izbește.

¹²⁶ Ca și vulturașul meu, noaptea trecută. El a știut când a auzit strigătul acelei mame vultur, "este o mare diferență între acesta și cotcodăcitul găinii." Vedeți, pentru că el era un vultur încă din ou. Nu... el nu a fost făcut vultur chiar atunci, el a fost întotdeauna un vultur. Și un Creștin a fost dintotdeauna! Acesta este motivul, divorțul, când ați divorțat, pentru că ați fost prinși în capcană în asta, vedeți, de primii voștri părinți, Adam și Eva. Tu devii un păcătos prin natură. Nu ai vrut să fii, dar acum ai auzit Evanghelia, și "credința vine prin auzire," descoperirea vine prin auzire. Există ceva mic înlăuntru tău.

¹²⁷ Un alt om care stă chiar lângă voi, va spune, "Ah, eu nu cred în lucrurile astea. Nonsens! Eu nu cred asta. Fleacuri!"

¹²⁸ Așa cum au făcut în Ziua Cincizecimii, au râs și au spus, "Acești oameni sunt plini de vin nou." Ei știu că a fost... A fost un lucru mare pentru cei cărora li se întâmpla. De ce? Era Dumnezeu care Se descoperea persoanelor. În timp ce alții râdeau, aceștia se bucurau. Era o descoperire individuală, care este credința; credința care se descoperă. Dacă nu era credință, atunci ei nici măcar nu ar fi fost acolo. Era credință.

¹²⁹ Doar că semințele trebuie să aibă pământul pregătit întâi. "De aceea, pe toți cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat. Toți pe care El i-a chemat... Toți pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a predestinat." Dacă vreți să citiți asta, Romani 8:28-34 și, de asemenea, Efeseni 1:1-5. Vedeți, toți cei pe care El i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat. Pe toți cei pe care El i-a chemat, El i-a justificat. Și pe toți cei pe care El i-a justificat, El i-a și glorificat. Nu este nimic în afara ordinii. Noi credem că este, dar urmăriți în Scripturi. Se întâmplă întocmai așa cum a spus Cuvântul lui Dumnezeu că va fi. Noi vedem că Mesajul este respins, astăzi. Nu este asta exact ceea ce a spus Scriptura că vor face? Sigur, toate aceste lucruri sunt rânduite de Dumnezeu.

¹³⁰ Oh, ar trebui să vă faceți să umblați fericiți. Asta este problema cu noi astăzi, așa mare diferență față de Creștinii din vechime. Când descoperirea reală, adevărată, a lui Isus Cristos fiind Emanuel, a locuit în inimile acelor oameni, ei erau oameni duri. Dar astăzi suntem mângâiați de denominațiuni, cu, „Oh, vă spun eu, ei nu au Descoperirea. Veniți aici." Voi depindeți de descoperirea lor. Dacă descoperirea lor nu este conform cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci este greșită; a mea sau a oricui altcuiva, iată unde vine confruntarea. Cuvântul lui Dumnezeu spune care este corect și care este greșit!

¹³¹ Orice sămânță trebuie să aibă pământul ei, bineînțeles. "De aceea, pe toți care El i-a cunoscut mai dinainte..." Vedeți, El știa deja ce urma să se întâmple. Observați, Isus a spus din nou, despre Sămânță, "Unele au căzut pe pietre, altele în pământ amestecat." Vedeți, acolo pe unde există spini, scaieți, și orice altceva, Aceasta nu ar putea crește. Iar altele pe pământ bun, pământ bun, sol bun, care a fost pregătit, deja pregătit.

¹³² Fiecare om aici afară, este ca un pui, se uită peste tot, încercând să găsească. El dă de *asta*, dă de *aceea*, dar după un timp vine un Strigăt brusc din Cer. El Îl recunoaște imediat, "Acesta este Cuvântul lui Dumnezeu!" Vedeți, Îl cunoaște pentru că există ceva în inima lui care i-a fost spus, i-a fost descoperit despre Acesta.

¹³³ Observați, profetul Isaia a spus, "O fecioară va rămâne însărcinată." Ce expresie ciudată. Cum ar putea un-un om sănătos la cap să spună asta? Niciodată nu a mai fost o fecioară care să zămislească. "O fecioară va zămisli!" Acum, el nu s-a îngrijorat să O spună, doar a spus-O. Cum va face ea asta? Ei bine, asta nu e treaba lui! El... Trebuie doar să spună ceea ce Dumnezeu a spus că va face. Dumnezeu i-a descoperit asta lui, i-a arătat vedenia; i-a descoperit-o și a fost corectă.

¹³⁴ Exact același Dumnezeu care mi-a spus că acel bebeluși se va naște din acel om care nu putea să aibă copilul, sau să aibă o fată. Ca și alții și alte lucruri, cum sună ciudat când doctorul spune, "Nu se poate întâmpla!"

¹³⁵ Dar când Dumnezeu spune, "Se va întâmpla," depinde de ce fel de cuvânt cade înăuntru. Amintiți-vă, profetul s-a ridicat acolo și Cuvântul Său a mers înainte.

¹³⁶ Ca și Dumnezeu, în Geneza 1, El a spus, "Să fie lumină. Să fie *aceasta*. Să fie *aceea*." A creat omul după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu El i-a creat, bărbat și femeie, și încă nu era nimic pe pământ. Apoi, aflăm în Geneza 2, aici, El l-a făcut pe om după chipul Său. Nu era niciun om care să lucreze pământul, după restul creației. Ce a fost? Sunt Cuvintele Lui, El le rostea. Și când El a vorbit, El a spus, "Să fie lumină." S-ar putea să nu fi fost lumină timp de opt sute de ani după aceea, s-ar putea să nu fi fost lumină, dar El a spus-O! Și din moment ce El a spus-O, "Să fie un palmier. Să fie un stejar. Să fie *aceasta*," semințele acelea se formau jos, sub acea apă. Așa este. Și în sezonul, în timpul, în sezonul ei, a rodit! Nu poate eșua; este Cuvântul lui Dumnezeu. Acesta chiar nu poate eșua. A fost exprimat.

¹³⁷ Acum, într-o zi, Dumnezeu a vorbit cu omul, față în față. Dar în timpul lui Moise, când cădea focul, ei au spus, "Lasă-l pe Dumnezeu... Lasă-l pe Moise să vorbească; nu pe Dumnezeu, am putea pieri."

¹³⁸ De aceea, El a spus, "Nu le voi mai vorbi în felul acela. Le voi ridica un profet." Așa a fost întotdeauna sistemul lui Dumnezeu.

¹³⁹ Acum, iată un profet care se ridică; acum, el este sub inspirație; nu se gândește la intelectul lui, "Acum, stați puțin. Dacă așa spune asta, ei bine, știți, oamenii ar crede că sunt nebun." Vedeți, acesta este intelectul lui; acolo el îl ascultă pe Satan, la fel cum a făcut Eva.

¹⁴⁰ Și atâta timp cât doctorul spune asta, "Nu poți trăi. Nu te poți însănătoși. Nu poți face *asta* sau *cealaltă*." Atâta timp cât ascuți asta, acea Sămânță nu va cădea niciodată în acel fel de pământ și nu va ajuta la nimic. Nu poate. Dar când ceva smulge toate acelea, și Aceasta cade în acel pământ pregătit, acolo nu există nimic care să O poată smulge afară.

¹⁴¹ Acum, indiferent cât timp va dura, se va întâmpla. Acum, El a spus, "O fecioară va rămâne însărcinată." Știați că au trecut opt sute de ani până când s-a întâmplat asta? Dumnezeu a cunoscut mai dinainte femeia, cine va fi ea, care era numele ei, unde va cădea acea Sămânță. Credeți voi asta? Sigur, El a știut! Și dintr-un pântec la propriu avea să iasă această mare minune. Dumnezeu știa despre asta, El doar a descoperit-o profetului Său care era credincios și spunea Cuvântul. Fără să se gândească măcar ce însemna, el doar L-a spus. El nu a încercat niciodată să-L înțeleagă.

¹⁴² Dacă încercați să raționați... Ce s-ar întâmpla dacă acest om, această femeie, sau acest om care se află aici, sau cineva ar încerca să raționeze, "Acum, am fost infirm toți acești ani. Doctorul spune, 'Nu este posibilă nici o șansă'?" Ei bine, s-ar putea să nu existe, din câte știe el, și asta este adevărat.

¹⁴³ Dar dacă ceva poate smulge acele buruieni, dacă Dumnezeu prin harul Său; nu predicatorul, nu altcineva. Ci Dumnezeu poate pune în inima ta o descoperire, că, "Voi fi bine," nu există nimic care să te țină șezut acolo. Nu există nimic care să te țină acolo, vei fi bine! Dar până când aceea se întâmplă, tu vei sta chiar acolo unde doctorul zice că vei sta; până când are loc aceea. Trebuie să fie descoperit. Harul lui Dumnezeu este cel care o descoperă.

¹⁴⁴ Acum, observați, Dumnezeu știa la ce femeie va veni Acesta. Observați Isaia, nu era nici o îndoială. Isaia nu a spus, "Stai puțin, Doamne! Haide... Așteaptă doar un minut! Ce mi-ai spus, 'O fecioară va rămâne însărcinată'?" Ei bine, acum, acum așteaptă, Tată, acolo-acolo-acolo nu s-a mai făcut niciodată așa ceva."

¹⁴⁵ El nu a ezitat, el doar a spus, "O fecioară va rămâne însărcinată!" Exact.

¹⁴⁶ Observați-o pe Maria: "Acum, acum Doamne, stai puțin. Știi, eu-eu nu am cunoscut niciodată un bărbat. Asta este imposibil! Așa ceva nu s-a întâmplat niciodată! Ohhh, oh, nu, așa ceva nu s-a întâmplat niciodată. Cum o să am acest bebeluș? Nu cunosc niciun bărbat, așa că nu se poate întâmpla! Uh, Îngerule, doar te înșeli. Am o iluzie optică. Știi, biserica mea spune, 'Aceste zile au trecut.'" Nah! Nu ar fi căzut niciodată într-un loc ca acela. Maria nu a pus niciodată la îndoială.

¹⁴⁷ Ea a spus, "Cum se poate așa ceva? Eu nu cunosc bărbat."

¹⁴⁸ El a spus, "Duhul Sfânt te va umbri. Așa se va întâmpla."

¹⁴⁹ Ea a spus, "Iată, roaba Domnului!" Nicio îndoială!

¹⁵⁰ Vedeti, Isaia, când Dumnezeu a produs Cuvântul prin gând (descoperire) în inima lui Isaia, A căzut pe pământul potrivit, era un profet. Acelui profet nu i-a păsat de înțelepciunea vreunui om. Nu i-a păsat de intelectul nimănui. Nu i-a păsat de persoana nimănui. El era un canal dedicat lui Dumnezeu, iar Dumnezeu vorbea și el spunea. Asta-i tot. Fie că a durut, fie că nu; fie că suna nebunește, fie că nu suna nebunește; nu conta pentru el. Acela era Dumnezeu, nu omul.

¹⁵¹ Și când acel Cuvânt a ieșit, Acesta acum devine o Sămânță, Ea trebuie să cadă undeva. Dacă Dumnezeu a spus-O, trebuie să existe undeva un pântec în care Să cadă. Așa cum a spus El, "Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred. Dacă spuneți acestui munte, 'Mută-te,' și nu vă îndoiiți în inima voastră, puteți avea ceea ce ați spus." Vedeti, trebuie să existe un loc care să fie corect!

¹⁵² Observați! Acum, aflăm că Isaia aici L-a rostit.

¹⁵³ Fecioara Maria, de îndată ce... Pământul era deja arat. Ea era o fecioară. Ea nu a 'umblat de la unul la altul." Pământul a fost deja pregătit, sau predestinat prin cunoașterea mai dinainte a lui Dumnezeu.

¹⁵⁴ A și zis că, 'Era fecioară." Chiar atunci Dumnezeu știa care va fi numele ei. Căci numele ei era în Cartea Vieții din Ceruri.

¹⁵⁵ Apoi, a fost adevărat. Omul atunci (pentru om) a văzut expresia Acestuia prin fapte, când era deja îndeplinit. Acum privim înapoi și spunem, 'Sigur, S-a îndeplinit," căci vedem lucrările care au fost făcute.

¹⁵⁶ Faptele lui Noe au exprimat pentru om, ceea ce era credința lui în făgăduința lui Dumnezeu. Acum, Dumnezeu l-a întâlnit pe Noe, și El a zis, 'Noe, va ploua. Voi distruge tot pământul cu apă." Acum, nu a plouat niciodată, asta e imposibilitatea. Ei bine, acum, Noe a luat... I-a spus, 'Pregătește o corabie cu dimensiunile despre care îți voi spune." Și el fiind tâmplar, și sa apucat de lucru și a luat toporul lui de dulgher, și fiecare lucru ca să taie scândurile, și să-l fixeze acolo cu lemn de salcâm și a pus smoală în ea așa cum a spus El. Și vă imaginați ce gândeau oamenii despre acel om?

¹⁵⁷ Ei au spus, 'Omul acela este chiar nebun, pentru că spune că, 'Va aduce apă din ceruri,' și nu este apă acolo sus." Dar, vedeți, Noe nu se gândea la asta. Faptele lui exprimau oamenilor care era credința lui și ce a spus Dumnezeu că va avea loc.

¹⁵⁸ Acesta este motivul pentru care Creștinul autentic se separă de orice altceva în afară de Cuvântul lui Dumnezeu, indiferent de ceea ce cred oamenii, de ceea ce spune oricine altcineva. Este separat pentru că... Nu doar spune asta; dacă da, nu va trece mult timp până când faptele lui vor fi aduse la cunoștință. Va cădea înapoi și va aluneca *încoace* și se va alătura la *asta* și la *asta*. Și va începe... El va-el va arăta ce este. Dar dacă el este un veritabil, dacă Cuvântul lui Dumnezeu s-a așezat în el, atunci Acela va rodi soiul Lui, veți vedea omul acela pregătinduse pentru acea oră mare. Vedeti, așa a făcut Noe.

¹⁵⁹ Moise, cu un toiag în mână, a venit să ia poporul de la Faraon. Acum, v-ați putea imagina... Moise, Biblia spune că a fost învățat în toată înțelepciunea Egiptenilor. Era deștept, putea să-i învețe lucrurile lor intelectuale. El a fost învățat în toată înțelepciunea lor. Nu avea nevoie să se pună la punct cu educația lui. Acum, doar gândiți-vă la un om acolo în pustiu, cu toată această educație, și apoi Dumnezeu i s-a arătat și i-a spus, "Moise, ia acest toiag în mână și coboară-te acolo în Egipt, și scoate-i pe copiii Mei cu această bătă pe care o ai în mână. Vei învinge întregul lucru cu această bătă."

¹⁶⁰ Acum, ce ar fi fost dacă Moise ar fi spus, "Domnule, doar o clipă, am crezut că vorbesc cu o Ființă inteligentă, acest mare 'EU SUNT' pe care Tu spui că Tu ești. Acum, cum în lumea asta aș putea lua această bătă mică, veche și strâmbă pe care o am aici în mână, și să biruiesc o armată de milioane de oameni, înarmați cu sulite, luptători? Și eu nu sunt un luptător, eu sunt un păstor. Cum aș putea vreodată să fac asta?"

¹⁶¹ Nu a fost nici o întrebare! De ce? De ce? Pământul din inima lui! El era o persoană predestinată. "Darurile și chemările sunt fără pocăință." Dumnezeu i-a spus lui Abraham că El va face aceea, și acolo era pământul pregătit.

¹⁶² Și Moise a luat acest toiag și s-a coborât acolo și a scos acea națiune afară dintr-o națiune. Când a venit cu un toiag în mână și i-a spus lui Faraon, "Lasă-i să plece!" Faraon a văzut în Moise faptele, că a avut credință în ceea ce avea de gând să facă sau încerca să facă. El a avut credință în promisiunea Dumnezeului care a făcut promisiunea, el s-a pogorât să o cucerească. Nici un alt om nu ar fi făcut asta, și

nici un alt om nu ar fi putut să o facă, el a fost rânduit să o facă. Dumnezeu, mai dinainte, i-a spus lui Abraham că exact asta se va întâmpla. Și când s-a apropiat vremea făgăduinței, s-a născut un băiețel, un copil frumos. Și părinții, Amram și Iochebed, nu s-au temut de poruncile împăratului. Vedeți, acolo era ceva, pământul era deja pregătit.

¹⁶³ O Dumnezeule, eu sper că vorbesc la un pământ pregătit, în seara aceasta! Dacă Sămânța poate să cadă în locul potrivit, și va fi ce-... Dacă nu este, nu se va întâmpla.

¹⁶⁴ Este același lucru. "Păi," voi spuneți, "Frate Branham, asta cumva o ia de la noi." Dacă este așa, o ia și de la Creștinism. Vedeți, voi puteți să imitați orice. Dar dacă ... Dacă într-adevăr cade în, Cuvântul lui Dumnezeu cade în pământul potrivit, va produce soiul Său. Trebuie să o facă, pentru că este o Sămânță.

¹⁶⁵ Noe... Moise, faptele sale au exprimat credința în făgăduința Dumnezeului în care credea. Faraon, omul, putea să vadă ceea ce... nu... el nu putea să înțeleagă cum avea Moise de gând să o facă, dar știa că Moise credea în ceea ce vorbea altfel nu ar fi stat acolo în palat cu un toiag în mână. A spus, "Cu acest toiag, îi voi lua de la tine." Un om bătrân de optzeci de ani, nu un atlet; un om bătrân, cu umerii aplecați și cu mustăți care îi atârnavă până la, probabil, talie; păr cărunt, dacă avea păr. Și acolo, cu acel toiag în mână, spunând, "Am să-i scot afară, lasă poporul să plece," AȘA VORBESTE DOMNUL. Și dacă nu o faci, Dumnezeu te va judeca." Amin! De ce? Asta e, vedeți, el, se temea el? Păi, o singură săgeată, o singură sulită, orice altceva ar fi pus capăt la asta. El a fost neînfricat! Știa exact unde se afla; a spus, "Dumnezeu te va lovi, Faraon." Da, domnule.

¹⁶⁶ Pentru că Dumnezeu i-a spus, "Tu vei veni din nou la acest munte," și el știa că se va duce acolo.

¹⁶⁷ Aleluia! Știm și noi unde mergem, la sfârșitul acestei călătorii. Dumnezeu a promis! Există o Țară dincolo de râu. Fii neînfricat în mărturia ta. Amin. Dacă vă este descoperit, voi sunteți neînfricați. Vouă nu vă pasă dacă toată lumea... ce spun ei; voi sunteți neînfricați. Când ți se descoperă, că "Acesta este Adevărul care vine de la Dumnezeu," atunci vei fi neînfricat. Dacă nu, nu poți fi.

¹⁶⁸ David, cu o praștie de păstor, a exprimat întregii armate Israelite, credința pe care o avea în Dumnezeul lor. Acum, acolo era Goliat de cealaltă parte, și el stătea acolo și s-a lăudat. De multe ori mai mare decât David, el avea degete de patrusprezece țoli. Și era un mamut, un tip mare, uriașul Filistean. Și aici era David, cel mai mic, era chiar prea mic pentru a fi în oștire; prea pitic, ei nu-l puteau folosi. Deci, frații lui erau acolo în oștire. Și, apoi, Goliat se lăuda.

¹⁶⁹ Dar David, acum țineți minte, i-a fost descoperit lui David. El s-a gândit, "Iată oștirile Dumnezeului celui viu, care stau în propria lor țară, și acolo este un Filistean lăudăros netăiat împrejur afară acolo." Îl vom numi "cancer" în seara aceasta, îl vom numi "paralitic."

¹⁷⁰ Păi, David nu era nici un fel de adversar pentru el, cu nici un fel de armă; nu era un adversar. Umerii aceluia om erau de probabil zece, doisprezece picioare transversal; el era probabil în picioare stând de patrusprezece, cincisprezece picioare înălțime. O sulită ca un ac de țesător, probabil, în lungime de douăzeci de picioare, lama de pe ea având poate patru picioare lățime.

¹⁷¹ Și un mic David care stătea acolo cu o bucată mică de piele, de capră sau de oaie, cu două bucăți de sfoară legate de ea. Dar i-a fost *descoperit!* Descoperirea l-a atins! Amin! El a spus, "Dumnezeul care m-a izbăvit din labelle ursului, care m-a izbăvit din labelle leului, cu atât mai mult mi-l va da pe acel Filistean netăiat împrejur în mâna mea!"

¹⁷² Frații lui, mult mai în măsură să o facă. Saul, cu un cap și umerii mai mare de cât oștirea lui. Dar, vedeți, nu le-a fost descoperit lor. Amin. Iată: ei credeau că se poate face, ei credeau că Dumnezeu poate face acest lucru, dar nu le-a fost descoperit lor; dar i s-a descoperit lui David. Acum, iată diferența, chiar aici. Dacă ți se descoperă în mod absolut că Dumnezeu te va vindeca, o vei-o vei primi. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Tu vei primi... Nu mă interesează ce este în neregulă cu tine, care sunt șansele, poate fi mai rău decât David și Goliat. Dar dacă îți este descoperit!

¹⁷³ Și observați că, atunci când este descoperit, David a devenit neînfricat. El a spus, "Astăzi îți voi tăia capul!" Amin. Acesta este Dumnezeul nostru. Prin har, în acel moment crucial în care trebuiau luate decizii, același Dumnezeu care a produs harul în acea zi și a lăsat să cadă acea sămânță de credință în acel băiețel aplecat de umeri, fiind în inima lui; același Dumnezeu, în acest moment crucial, ar putea să o ia pe acea femeie din scaunul cu rotile; *acel* bărbat; *această* femeie de aici; copilul; ... ? ... Acel mic grăunte de

credință vă este descoperit, atunci nu mă interesează cât timp durează.

¹⁷⁴ Acum observați uriașul, de partea cealaltă, nu a crezut asta; nici cancerul nu va crede. El a râs, a spus, "Sunt eu un câine? Îl trimiți pe copilul acesta aici să se lupte cu mine?" A spus, "Te voi ridica, în vârful sulii mele, și voi lăsa păsările să-ți mănânce carnea." Păi, el avea toate... toate, totul de partea lui.

¹⁷⁵ Dar, vedeți, asta nu l-a clătinat deloc pe David. De ce? I-a fost descoperit. Avea credință în ceea ce făcea. El știa că o va face. Și a făcut-o, pentru că i-a fost descoperit și el știa unde stătea.

¹⁷⁶ Și dacă Dumnezeu ar fi spus doar asta, chiar jos în inima voastră în seara asta, ar fi spus, "Tu nu vei mai sta întins în acel pat. Tu nu vei mai fi așezat în acel scaun. Tu vei fi sănătos," acolo nu va fi nimic care să vă schimbe mintea în legătură cu asta.

¹⁷⁷ Dar până când nu se va întâmpla asta, orice predicator din lume ar putea să se roage, ... Nu spun că nu v-ar ajuta; v-ar ajuta, v-ar încuraja. Dar până când acea credință... Vedeți, puterea de vindecare este în voi. Nu vine de la predicator. Ea vine la voi prin descoperire, prin credință. "Nu prin putere, nu prin tărie, ci prin Duhul Meu," spune Domnul. "Duhul Meu, prin har, vă descoperă acest lucru." Și nu există nimic ce o poate lua. Prin credință, descoperire! Apoi, David, ca să-și dovedească faptele, ...

¹⁷⁸ Acum, unii dintre ei au spus, "Știu că ești rău." Fratele său a spus, "Ai venit aici ca să vezi lupta. Acum, du-te înapoi acolo unde erau acele oi."

¹⁷⁹ El a spus, "Lasă-mă să vorbesc cu Saul, generalul." Vedeți?

¹⁸⁰ Și Saul a spus, "Acum, fiule, îți admir curajul, dar, vezi tu, nu ești decât un tinerel. Iar el este un războinic din tinerețe, nu te poți compara cu el."

¹⁸¹ El a spus, "Am îngrijit oile tatălui meu, ..." El putea să se bazeze pe ceva! Amin. O, frate! Și Dumnezeu care ți-a mântuit sufletul, nu poate El să-ți vindece și trupul? Este chiar același, care ți-a descoperit, El este Vindecătorul tău așa cum a fost Mântuitorul tău. Vedeți? Dar trebuie să fie descoperit mai întâi, asta e diferența. El a avut ceva pe ce să-și bazeze credința.

¹⁸² A spus, "Acum, acest lucru nu s-a mai întâmplat niciodată."

¹⁸³ Dar a spus, "Același Dumnezeu care m-a scăpat din labelle leului, mă va scăpa și de Filisteanul acela netăiat împrejur."

"De unde știi, David?"

"Eu cred asta."

"De ce?"

"Mi-a fost descoperit." Și el a spus...

¹⁸⁴ El știa despre ce vorbește. Pentru că atunci când uriașul a spus, "Te voi da hrană păsărilor"; el a spus "Eu îți voi tăia capul jos." Iată diferența, vedeți. Și el a făcut-o!

¹⁸⁵ Samson, prins afară într-o zi (pe neașteptate) într-o preerie, și iată că vin o mie de Filistenii asupra lui. Și s-a uitat în jos la pământ, și acolo era unde a murit un catâr, și el a ridicat falca veche, osul de falcă, cât de uscat putea fi, și a luat-o după Filistenii aceia, lovindu-i în cap cu această falcă veche și uscată de catâr, și din câte știu, nu a căzut nici un dinte din aceasta. Și coifurile Filistenilor erau probabil groase de un țol (pentru că se băteau între ei cu bâte de război în acele zile), pentru a evita ca un om să-i lovească în cap. Dar el a luat falca aceluia catâr și a bătut o mie de Filistenii, și fără ca falca să se rupă. El doar a continuat să-i bată, așa, cum se apropiau. Așa că, restul au fugit spre stânci, vedeți, scăpau de el. De ce? El a crezut! Uneori... Sigur.

¹⁸⁶ Vreau să vă spun ceva acum. Lucrați pe acea pulsație, la acel impuls de moment, așa cum a făcut Iosua, cum a făcut Maria Magdalena, toți aceia. Chiar în acel moment în care vi se descoperă ceva, prindeți-vă de aceea. Țineți-vă de aceea, acel impuls de moment.

¹⁸⁷ Da, i-a fost descoperit. El s-a dus să înfrunte aceste mii de Filistenii. Acum, ce credeți când acei Filistenii au spus, "Acum, priviți, iată că vine, acel prichindel; în primul rând, este înalt doar cam de patru picioare și jumătate; cu șapte bucle mici atârându-i pe spate, ca micuțul fătăluș al mamei, vedeți; vine acolo cu o falcă de catâr. Și uitați-vă la noi, ce oștire mare suntem! Nu-i asta ridicol?" Dar ce făcea el? El exprima acelor Filistenii ceea ce îi fusese descoperit de Dumnezeu. A luat falca și a pornit, pentru că asta i-a pus El în mână; El a pus asta în mână lui, așa credea el: că putea să o facă! Și, făcând acest lucru, el

exprima acelor Filistenii ceea ce Dumnezeu i-a pus în inimă să facă.

¹⁸⁸ Ioan Botezătorul și-a exprimat credința lui prin faptele lui și când a spus "În mijlocul vostru stă Unul acum." Doar gândiți-vă la aceea. Sfântul Ioan, eu am Scriptura, Sfântul Ioan 1:26, vedeți. El a zis...

¹⁸⁹ Ei au zis, "Tu spui, 'Că vine Mesia'? Păi," a spus, "omule, cei cu tine? Noi Îl așteptăm de patru mii de ani."

¹⁹⁰ El a spus, "El se află chiar acum în mijlocul vostru." Aleluia! Așa este El în această seară! Uh-huh.

¹⁹¹ El și-a exprimat credința prin descoperirea lui, pentru căia fost descoperit că... el știa că îl va boteza pe Mesia. El era un bărbat, de treizeci de ani. El știa că El trebuie să fie pe acolo pe undeva; el niciodată nu a știut cine era El, și acolo El stătea chiar printre ei. El a spus, "Este Unul care stă printre voi acum, pe Care nu-l cunoașteți, și eu nu sunt vrednic să dezleg curelele încălțămintelor Lui, dar El vă va boteza cu Duhul Sfânt. Și El este chiar acum printre voi." El a exprimat-o, credința lui, pentru că știa că, în zilele lui, avea să-L vadă și să-L boteze pe Mesia al lui Dumnezeu. Deci, vedeți, oamenii puteau vedea expresia peste el, în felul în care predica și în felul în care acționa, exprima faptul că avea o descoperire adevărată de la Dumnezeu.

¹⁹² Acum, pentru a dovedi că era adevărat, ieșind chiar din mulțime a venit Mesia; doar un tânăr obișnuit care mergea pe acolo, îmbrăcat ca oricare alt om. Ioan a spus, "Iată, acolo este Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii."

¹⁹³ "De unde Îl cunoști?"

¹⁹⁴ El a spus, "Cel care mi-a spus, în pustie, 'Acela peste Care vei vedea Duhul pogorându-se, este Cel care va boteza cu Duhul Sfânt.'"

¹⁹⁵ Vedeți, el L-a cunoscut pentru că trebuia să fie un semn cam pe la timpul acela. (Prindeți Asta?) Ioan cam știa ora, pentru că era un profet. I s-a descoperit, căci el știa că va fi cam pe la timpul acela, el va vedea un semn. Și când a văzut acel semn, a spus, "El stă în mijlocul vostru." El știa că era acolo.

¹⁹⁶ Oh, eu văd semnul că timpul sfârșitului este aici. Văd lucrurile care sunt promise, pentru acest Mesaj al timpului sfârșitului, împlinindu-se (desfășurându-se) exact așa cum a spus Scriptura. Și eu știu că timpul este aproape! Eu spun asta fără ezitare. Eu cred că este chiar aproape, pentru că văd semnele despre care El a spus că se vor întâmpla chiar înainte de acel timp. Este gata să se întâmple *acum*.

¹⁹⁷ Ioan și-a exprimat credința în ceea ce Dumnezeu i-a descoperit. Prin urmare, faptele sunt mărturia credinței. Când te văd acționând ca și cum ești vindecat, atunci vor ști că ai credință că ești vindecat.

¹⁹⁸ Ce spune mărturia? Spune așa: "Eu o am acum, pentru că am primit făgăduința lui Dumnezeu. Ea lucrează acum în mine. Mă pregătesc pentru ca aceasta să se întâmple." Uh-huh. Vedeți, asta face mărturia-... faptele voastre. Bine, sigur că da!

¹⁹⁹ Aici, cu ceva timp în urmă, penultima mea călătorie în Africa; tocmai am fost acolo în primăvara aceasta, dar călătoria de dinainte. Era un copilăș care avea picioarele malformate, iar un picior... picior mai scurt decât celălalt. Nu a purtat încălțăminte în viața lui. Oh, era o malformație îngrozitoare. Și m-am rugat pentru copilăș în acea seară, ei au privit și au văzut făcându-se acele lucruri, s-au rugat pentru copilăș. Și în dimineața următoare am coborât, am trecut pe lângă un magazin de încălțăminte. Și am intrat acolo, și acolo era tatăl care îi cumpăra copilășului o pereche de încălțăminte pe care să o poarte. El a crezut asta! Uh-huh.

²⁰⁰ La fel ca acest om de aici, care a crezut că Dumnezeu îi va da copilul. Sigur, a crezut că se va întâmpla, s-a pregătit pentru asta. "Mă pregătesc." Deși încă nu s-au văzut rezultate fizice, dar asta nu a contat deloc. El a crezut aceasta, ca și Abraham, "a numit orice lucru contrar ca și cum nu ar fi fost așa." Iată!

²⁰¹ Așadar, dacă intelectul tău îți spune... Oh, aici e ghimpele acum. Dacă intelectul tău îți spune că "Acesta este Adevărul, Dumnezeu este Vindecătorul bolilor," mintea ta poate mărturisi că "Acesta este Adevărul," dar dacă nu există în inima ta pământul pregătit (credința, în care să cadă) ca să o exprime, nu se va întâmpla.

Nu mult... nu contează cât de mult ar putea acest om din afară să argumenteze cu Scripturile și să spună, "este drept," aceea încă nu o face drept.

²⁰² Câți iau benzile? Ați luat predica mea, nu de mult, *Unșii Din Ziua De Pe Urmă?* Ați crezut-o? Vedeți, spunea, "Vor fi anticriști. Anticriștii aproape că i-ar înșela chiar pe cei aleși, dacă ar fi cu puțință." Nu poate, la... Dar nu poate, pentru că este imposibil; ei sunt aleși. Vedeți? În regulă.

²⁰³ Dar El a spus, "Cei unși." Vedeți, *Cristos* înseamnă "uns," dar aceștia erau anti. Erau unși, dar anti, împotriva lui Cristos în învățătura lor. Acum, ei puteau să facă orice, ce puteau face ceilalți.

²⁰⁴ Acum, țineți minte, sunteți într-un ciclu de trei, dar sunteți o singură persoană. Ca și Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, ciclu de trei, dar o singură Persoană. Trei atribute ale aceluiasi Dumnezeu: paternitatea (trei funcții, ca), paternitatea, calitatea de fiu și Duhul Sfânt. Și voi sunteți: trup, duh și suflet.

²⁰⁵ Acum, trupul exterior are cinci intrări în el, pentru a lua contact cu casa voastră pământească: văz, gust, simț, miros și auz. Interiorul, care este un duh, acesta are cinci simțuri: conștiința, și dragostea, și așa mai departe. Dar interiorul acestuia, sufletul, are un singur lucru. Acolo-i unde *voi* trăiți.

²⁰⁶ Duhul poate veni aici afară și te poate unge să faci anumite lucruri, iar tu le faci, dar asta nu înseamnă că ești mântuit. Gândiți-vă la asta. Caiafa a prorocit. Iuda a scos draci. Vedeți, Duhul l-a uns. Această ploaie cade peste cei dreپți și peste cei nedreپți, buruienile se pot bucura împreună cu grăul. Dar este vorba despre ceea ce este în esența sa. Acolo este unde tu poți... intelectul tău poate accepta, spui, "Oh, sigur, asta arată bine. Eu cred asta." Aceea încă nu o face. Nu, domnule. Și duhul poate de fapt să mărturisească despre aceea, și încă nu este așa. Pentru că dacă acel suflet nu a venit de la Dumnezeu, poate face toate imitațiile aici afară, dar nu poate fi real. Poți să imiți vindecarea, poți să te prefaci că ai. Poți să te prefaci că o primești. Creștinii se pot comporta ca și cum ar fi Creștini, și se comportă și pot fi foarte buni la asta, dar asta nu înseamnă că sunt mântuiți.

Exact așa este, vedeți. Duhul poate fi acolo, adevăratul, Duh autentic. Duhul Sfânt te poate unge, asta tot nu înseamnă că ești mântuit. Este acel suflet din interior care nu moare niciodată, are Viața Eternă. Întotdeauna a fost Viața Eternă. Vedeți? Vine de la Dumnezeu, se duce la Dumnezeu, este sufletul.

²⁰⁷ Acum, observați asta, trebuie să fie. Cinci, c-r-e-d-i-n-ț-ă, în exterior; spirit, J-e-s-u-s; în interior, t-u. Vedeți? Iată cum stând aici, uitându-mă la voi, nu cunosc pe niciunul dintre voi. Duhul mă poate unge, tot nu cunosc pe niciunul dintre voi. Dar când acel interior din interior pătrunde, acela este Dumnezeu.

²⁰⁸ Acolo este locul unde exteriorul poate raționa. Voi luați un om, zice, "Ei bine, ști, eu-eu știu că nu ar trebui să comit adulter. Dar, ști, atunci duhul îmi spune că nu ar trebui să comit adulter. Dar, vedeți, foarte adânc înăuntru acolo încă mai este acel lucru." Vedeți, vă va cam conduce în jur, și mai bine să aveți grijă.

²⁰⁹ Dar când este dirijat din interior, pune tot restul împreună. Acesta este indicatorul. Acesta este turnul de control, interiorul interiorului. Sufletul controlează duhul, duhul controlează trupul.

²¹⁰ Astfel un vărut exterior nu folosește la nimic. Oamenii aceia religioși din vremea aceea, pe care Pavel i-a numit "pereți văruiți," și așa mai departe, erau, în exterior, doar în toate felurile ca un-un credincios, și aveau prorocii în mijlocul lor, și orice altceva dar *interiorul interiorului* ("sufletul care nu crede").

²¹¹ Acesta este motivul pentru care spun că oamenii pot să sară în sus și în jos, și să vorbească în limbi, oamenii pot striga, pot pune mâinile peste bolnavi, și pot vindeca bolnavi și așa mai departe, prin credință; toate aceste lucruri mărețe acolo prin Duhul, totuși să fie pierduți. Unși.

²¹² Observați, Isus a spus, "Crede numai, căci toate lucrurile sunt cu puțință celui ce crede." Credința și faptele sunt soț și soție, ele lucrează împreună. Soțul lucrează cu soția, soția cu soțul; se identifică unul pe celălalt.

²¹³ Ca și cum un om spune că este "căsătorit" și totuși nu poate prezenta și arăta că are o soție, te îndoiești de afirmațiile lui. Umhum. Un bărbat a spus, "Sunt căsătorit."

"Unde este soția ta?"

"Oh, oh, eu-eu nu știu despre *asta*." Vedeți? Vedeți? Mi-ar fi cam greu să-l cred.

Eu spun, "Unde este soția ta?"

"Păi, eu nu știu." Eu-eu nu am să-l cred.

²¹⁴ Deci, vedeți, dacă aveți ceea ce spuneți că aveți, "Eu am credință," cum ai de gând să-mi arăți că ai credință? Prin faptele tale. Vedeți?

"Sunt căsătorit."

"De unde știi că ești căsătorit?"

"Aceasta este soția mea." Vedeți? Iată.

"Eu sunt căsătorită, acesta este soțul meu."

"Eu sunt vindecat."

"De unde știi?"

²¹⁵ "Faptele mele arată credința mea." Vedeți? Vedeți? Acum, ceea ce-despre ceea ce vorbești: credința ta este ceea ce vede Dumnezeu în tine, faptele tale sunt ceea ce văd ceilalți oameni în tine.

²¹⁶ Iată diferența dintre Iacov și Pavel aici, explicând despre Abraham. Ei nu s-au contrazis niciodată, amândoi erau la fel; căsătoriți.

²¹⁷ La fel este și cu credința care nu produce fapte, oricine are dreptul să se îndoiască de mărturia ta. Acum, auziți asta? Înainte de a începe cu rândul de rugăciune. Dacă credința voastră nu produce fapte care să o însoțească, nu puteți face pe nimeni să creadă că sunteți vindecați. Spuneți "Păi, eu nu știu." Vedeți? "Păi, da, sigur, am toată credința din lume." Nu o ai. Pentru că, dacă da, ai credință, atunci faptele sunt căsătorite cu credința. Sunt soț și soție, unul-unul îl identifică pe celălalt.

²¹⁸ Haideți să ne gândim la Abraham doar pentru câteva minute. Abraham a obținut acea uniune sfântă în totalitate, vedeți, el a obținut întregul lucru împreună. El a numit lucrurile, contrare credinței sale, ca și cum nu ar fi fost; și a acționat pe același principiu. Îmi pot imagina, după vreo douăzeci de ani, cineva a trecut pe acolo și a zis, "Tatăl națiunilor? Huh! Abram, ai spus că te cheamă 'Abraham,' care înseamnă *tatăl națiunilor*. Chiar, câți copii ai acum, Abrahame?" Vedeți?

²¹⁹ Asta nu l-a împiedicat de loc. Biblia a spus, "El nu s-a clătinat în fața Cuvântului lui Dumnezeu, prin necredință." A continuat să se pregătească, să țină pregătite toți papuceii și scutecele și toate cele, el urma "să aibă copilul." Asta e tot.

²²⁰ Chiar și Sarah a spus, "Știi ce se va întâmpla? Tu vei avea copilul, dar îți spun felul în care îl vom avea. Agar acum este roaba mea, și-o voi da ție." Pentru că, poligamia era legală atunci. "Și ea va avea copilul, și voi lua eu copilul." Dar Abraham nu a crezut asta. Nu, n-a vrut s-o facă. Dar Sarah a fost insufletă să o facă.

²²¹ Așa că Dumnezeu i-a spus lui Abraham, "Du-te și ascult-o," dar El a spus, "totuși, nu asta ți-am făgăduit. Aceasta nu este calea cum am făgăduit."

²²² Acum urmăriți, el a numit orice "contrar," și trupul lui mort atunci, iar pântecul lui Sarah la fel. Acum, el era un om bătrân, în vârstă de o sută de ani. Sarah avea nouăzeci de ani. Acum observați! Moartea pântecului lui Sarah sau moartea trupului lui nici măcar nu au fost luate în considerare.

²²³ Ascultați asta.

Căci făgăduința făcută lui Abraham sau seminței lui că va fi moștenitorul lumii, n-a fost făcută pe temeiul legii, ci pe temeiul neprihănirii prin credință.

Căci dacă prin lege... a fost prin lege să fie moșteni tor, credința este zadarnică și făgăduința este... fără efect:

Pentru că legea aduce mânie: și unde nu este o lege, acolo nu este nici călcare de lege.

²²⁴ Ascultați asta, acum.

Care împotriva nădejzii...

"Împotriva nădejzii," toate nădejdiile s-au dus! Oh, de fiecare dată când mă simt un pic "trist," iată capitolul la care deschid, Romani 4, vedeți.

(După cum este scris, te-am rânduit să fii un tată de... neamuri,) înaintea celui în care a crezut, adică Dumnezeu, care înviază morții, și a chemat lucrurile care nu erau ca și cum au fost. („Dumnezeu a spus așa!" Vedeți?)

Care, împotriva nădejzii, a crezut în nădejde, ca să ajungă tată de... neamuri; după cum i se spusese, Așa va fi Sămânța ta.

²²⁵ Acum ascultați, versetul 19.

Și fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său mort acum, când avea aproape o sută de ani, nici... la moartea pântecelui lui Sarah:

El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu prin necredință; ci a fost tare... dând slavă lui Dumnezeu;

²²⁶ La vârsta de o sută de ani? Priviți, trupul lui acum mort (bărbăția lui), și pântecelul lui Sarah mort. El este... Asta nici măcar nu a fost luat în considerare, când îi este descoperit. Acel pat nu este luat în considerare. Ești un paralytic, sau orice ai fi, nu este luat în considerare. Scaunul cu roțile nu este luat în considerare, pentru băiețel. Poate fi paralyzat, orice ar fi (eu nu știu), nu este luat în considerare. Nici măcar nu lua în considerare.

²²⁷ "Dar doctorul a spus, 'El nu va pleca niciodată de aici.' Doctorul a spus, 'Ea nu va reuși niciodată.'" Asta nici măcar nu se consideră.

²²⁸ "Ei bine, uite, eu sunt o persoană în vârstă, devin de vârstă mijlocie." Nici măcar nu se consideră.

²²⁹ Și noi suntem copiii lui Abraham (Aleluia!), nu cum a fost Isaac, ci Sămânța lui Regală (prin Isus Cristos) prin credința pe care a avut-o el, Sămânța lui Abraham care va ieși în zilele din urmă ca să strălucească ca și stelele. Copiii lui Abraham! 'Nu și-a considerat trupul său, acum mort.' Nici măcar nu l-a luat în considerare! Nici măcar nu a fost adus în discuție dacă Dumnezeu va face sau nu, Dumnezeu a spus că o va face! De ce? I-a fost descoperit. Așa este?

²³⁰ Când vă este descoperit, când într-adevăr... ceva... Tu nu poți face să se întâmple, trebuie să ți se descopere. Atunci nici măcar nu luați în considerare nimic altceva: cât de imposibil este, nu luați în considerare ce a spus doctorul, nu luați în considerare ce a spus mama, ce a spus tata, ce a spus predicatorul, ce a spus oricine altcineva. Voi luați în considerare doar ce a spus Dumnezeu!

²³¹ "El nu a luat în considerare nici propriul său trup acum mort, nici moartea pântecelui lui Sarah." Nici măcar nu a fost luat în considerare. O, Doamne, asta mă zguduie. Trupul mort, nici moartea pântecelui, lui Sarah, nici nu au fost luate în considerare.

²³² Nici o circumstanță nu va fi luată în considerare atunci când credința își găsește pământul pregătit! Când o genă de germeni de la bărbat găsește-ovulul din femeie, și amândoi sunt fertili, ceva se va întâmpla. Aleluia! Doctorul poate spune, "Nu veți avea un copil. Pot dovedi că-că genele tale sunt moarte în corpul tău, iar ovulele ei nu vor fi niciodată fertile." Dar lăsați acel ovul fertil, lăsați acel germe să se răsucescă o dată spre acel ovul, urmăriți ce se întâmplă; acel băiețel sau acea fetiță vine pe scenă. De ce? Credința și-a găsit pământul pregătit. Faptele intră în acțiune, celulă peste celulă, și iată că apare micuțul. Amin. Dumnezeule, ai milă de noi. O, Dumnezeule, dacă am fi creștini viguroși, așa cum ar trebui să fim; dacă am fi bărbați și femei care ar putea să-l ia pe Dumnezeu pe Cuvântul Său! Nu o puteți face până nu vi se descoperă.

Trebuie să mă grăbesc.

²³³ Observați, credința sfântă a lui Dumnezeu a fost unită cu faptele sfinte ale profetului Său. Amintiți-vă, credința sfântă a lui Dumnezeu i-a fost descoperită lui Abraham. El a primito, și de acolo a început cu faptele sale sfinte, prin faptul că a crezut. Sămânța făgăduinței a avut un loc unde să crească. Ce ar fi dacă el spunea (Abraham) "Ei bine, știi, Sarah, la urma urmei, au trecut douăzeci și cinci de ani de când Dumnezeu a făcut acea făgăduință"? Uh-oh! "Dacă s-ar fi întâmplat ceva," vedeți. Dar n-a fost așa. Dumnezeu știa că nu o va face.

²³⁴ Ce s-ar fi întâmplat dacă fecioara Maria ar fi spus, "Ei bine, acum, stai puțin! O-o fecioară să zămislească? Păi, mă vor da afară din biserica mea dacă mă duc și spun așa ceva"? Acum, ea ar fi avut acele gânduri dacă nu ar fi avut acel teren fertilizat pregătit.

²³⁵ Când acel profet a spus, "O fecioară va rămâne însărcinată," asta a stabilit-o. Vedeți?

²³⁶ "Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred." Dacă există acolo un teren pregătit, atunci când acel Cuvânt cade acolo, Acesta se prinde. Nimic nu-L poate opri.

²³⁷ Acum, repede, în timp ce încheiem. Vedeți, Sămânța a avut un loc unde să se ascundă. Dumnezeu știa asta, altfel nu iar fi făcut niciodată făgăduința lui Abraham. Acum, ascultați foarte atenți acum. Dumnezeu știa unde urma să ajungă acea făgăduință; El nici măcar nu l-a chemat pe Abraham până când a avut șaptezeci și cinci de ani, dar el a fost slujitorul Său predestinat de la început, la fel și Sarah.

²³⁸ Observați, amintiți-vă, el nu avea o Biblie din care să citească. Lui nu i-a fost atât de ușor cum ne este

nouă astăzi, să citească Cuvântul Său și să vadă pe alții care L-au acceptat. Amintiți-vă, el L-a avut doar prin descoperire, și acesta este lucrul adevărat. La fel ca și în cazul lui Iosif, în Geneza, nu exista o Biblie. Amintiți-vă, Moise a scris Geneza, Exodul, Leviticul și Deuteronomul. Nici unul dintre acele personaje de acolo nu a avut vreo Biblie să o citească până după Moise. Este așa? Nu aveau o Biblie cum avem noi, ca să ne ajute în condiția noastră de incapacitate. Erau oameni viguroși care... le-a fost descoperit de Dumnezeu și au stat exact acolo. Nimic nu i-a mișcat. Acum, credeți că noi mai putem avea acea credință viguroasă? Dacă vă este descoperi tă!

²³⁹ Scuzați expresia, sau mărturia în acest moment, chiar înainte de încheiere. Îmi amintesc că aici, în "Twin City," cred că fratele Brown și restul erau cu mine; și am luat viața lui Iosif, din Biblie. Și citeam acea Biblie, că era un om împotriva căruia nu era nimic! Abraham, Isaac, Iacob, și toți aceștia, aveau ceva împotriva lor, dar nu și a lui Iosif. Ce om, un om desăvârșit, un model desăvârșit al lui Cristos!

²⁴⁰ Când am citit asta, am început să plâng, într-o zi, în cămăruța mea la hotel. Și m-am dus în debaraua unde aveam hainele agățate, am tras ușa și am spus, "Dumnezeule, vreau să Ți mulțumesc pentru un om ca și Iosif, un om care a trăit odată pe pământ, un-un om în trup ca și mine, un om care a putut să Te creadă și să accepte Cuvântul Tău." El era urât de frații lui. Nu se putea abține să nu fie duhovnicesc. A văzut o vedenie. Putea tălmăci visul. Toți îl urau pentru asta. El nu putea să se abțină, aceea era doar ceea ce era el.

²⁴¹ Vedeți, pur și simplu nu era pentru ceilalți. Ei ar fi trebuit să- 1 iubească, dar în loc de asta... Când le spunea, uneori lucruri împotriva lor, "Oh," ei spun, "iată că vine acel visător." Vedeți? Și îl urau fără motiv.

²⁴² Am spus, "De ce făceau asta?" Și totuși omul acela nu sa clintit niciodată, a rămas chiar acolo. Vedeți? Am spus, "Îți mulțumesc, Doamne. O Dumnezeule, Îți mulțumesc pentru un astfel de om."

²⁴³ Și chiar atunci Duhul Sfânt mi-a descoperit, a zis, "Tu vei avea un fiu, și îi vei pune numele 'Iosif.'" M-am ridicat de acolo și i-am mulțumit Domnului.

²⁴⁴ Becky, este acolo în spate, numai ce se născuse cam... ea avea cam un an. A fost cezariană, asta e ceva obișnuit în familia soției mele să fie cezariană; pentru că nu se desface așa cum ar trebui să o facă femeia, oasele sunt solide ca la un bărbat, și ea a trebuit să fie tăiată de la mama ei. Și doctorul mi-a spus, a zis "Frate Branham, să nu mai ai niciodată un alt copil cu această femeie." A spus, "Pântecele ei este subțire ca un balon." A spus, "Mai bine m-ai lăsa să leg acele trompe."

²⁴⁵ Am spus, "Nu, nu aș face-o... nu am de gând să fac asta, 'Doc.'"

²⁴⁶ El a spus, "Păi, tu-tu-tu vei... Ea nu ar trebui să mai aibă un alt copil." A spus, "O vei ruina," a zis, "ea va muri." A zis, "Am avut un timp groaznic acolo," a spus, "tu doar... ea abia a reușit să scape cu viață."

²⁴⁷ Și apoi Domnul mi-a spus că eu "voi avea un fiu" și că numele lui se va chema "Iosif." Nu m-am speriat niciodată de asta. Toți, mulți dintre voi, vă amintiți.

²⁴⁸ Eu am mers înainte, anunțând, "Voi avea un copil; numele lui va fi Iosif." Câți își amintesc asta? Sigur! Peste tot, în toată țara, pretutindeni, spuneam oamenilor, "Voi avea un copil; numele lui va fi Iosif."

²⁴⁹ Tot la fel cum băiețelul acela a fost înviat, în Finlanda, din morți. Fratele Jack era chiar acolo când s-a întâmplat. V-am spus cu doi sau trei ani înainte de a se întâmpla, "Va fi un băiețel," cum va fi îmbrăcat, unde va fi așezat. "Dumnezeu a spus așa!"

²⁵⁰ "Cum se va întâmpla?"

²⁵¹ "Eu nu știu! Dar mi-a fost descoperit că se va întâmpla!"

²⁵² Mi-a fost descoperit, "că voi merge în Arizona și acolo voi întâlni șapte Îngeri. Și ei îmi vor spune, și, oh, un Mesaj pe care trebuia să îl predic." Și acesta a fost cele Șapte Peciți. Sa întâmplat! Câți își amintesc că am spus asta? Benzile și alte lucruri au înregistrat asta. Și s-a întâmplat! Revistele, orice altceva, au făcut poza cu Aceasta. Acea Lumină acolo în aer, ei nici măcar nu O pot înțelege încă. Așa a fost.

²⁵³ Îmi amintesc că l-am sunat pe Fratele Jack și l-am întrebat despre asta, Cristos stând acolo, iar Fratele Jack a spus, "Este în starea Sa glorioasă." Vedeți? Îl iubesc pe Fratele Jack. Este unul dintre cei mai buni teologi pe care îi cunosc, dar eu nu puteam să o potrivesc cum trebuie.

²⁵⁴ Stăteam acolo, am zis, "Doamne, cum este acest Om tânăr aici," Am zis, "cu părul ca lâna?"

²⁵⁵ Și El a spus, "El este cu perucă." Priviți în carte, înainte de a se întâmpla vreodată, am spus asta. Și în aceea zi, când asta s-a întâmplat, S-a dus în sus. Și apoi întoarceți poza aceea în lateral, dacă aveți Revista *Look* sau Revista *Life*, întoarceți-o în lateral. Acolo este El, doar perfect, *Capul lui Cristos* de Hofmann, privind chiar în jos, acolo unde mă aflam eu; iată-L în revistă! Câți L-au văzut vreodată? Desigur, cu toții ați văzut. Acolo, privind chiar înapoi, a dovedit exact că descoperirea a fost corectă.

²⁵⁶ De ce perucă? Păi, vechii judecători Englezi, judecătorii Evrei, obișnuiau să poarte o-o-o perucă, o mai fac încă în Anglia; când el este... asta-i autoritate supremă, el poartă o perucă. Și asta îl arăta pe El stând acolo, cu perucă de aripile Îngerilor, El este Alfa și Omega. El este Judecătorul Suprem, și nimeni altcineva în afară de El. El este de privit ca Alfa și Omega. Și acolo era El un Om tânăr, nu, nu mai mult, de treizeci de ani, purtând o perucă albă. Arătând că El era Suprem, Dumnezeu, "Tatăl a încredințat *toată* judecata în mâinile Fiului." Aleluia! Descoperirea nu este niciodată greșită! Spuneți-O oricum, indiferent cum sună, merge drept în acord cu Cuvântul.

Și îmi amintesc, patru ani mai târziu, soția mea...

²⁵⁷ Știam că vom avea un copil. Toată lumea spunea "Acesta este Iosif care vine?"

²⁵⁸ Am spus, "Cred că da, nu știu, dar îl voi avea pe Iosif."

²⁵⁹ Când s-a născut, era Sarah. Atunci m-a sunat un om și mi-a râs în față, mi-a spus, „Hei, știi ceva? Tu ai vrut să spui Iosefina!" (Omul a murit. Omul a murit.)

²⁶⁰ Am spus, "Domnule, eu am zis, 'Dumnezeu mi-a spus că "voi avea un fiu" și că "îl voi numi 'Iosif'"!"

²⁶¹ Erau trei persoane care au plecat de la o anumită biserică denominațională și au venit la biserica noastră, și m-au auzit spunând asta. Când s-a născut Sarah, au spus, „Huh! Este profet fals."

²⁶² Eu am spus, "Stați puțin, doamnelor, eu nu am spus niciodată *când*, nici Dumnezeu nu a spus *când*. El mi-a spus, că 'urma să am un...' El urma să... i-a spus lui Abraham, ei urmau 'să aibă un Isaac,' dar Ismael s-a născut între acel timp, dar asta nu a anulat-O." Am spus, "Dumnezeu a spus că voi avea acest băiat și că îl va numi 'Iosif.'"

²⁶³ Doctorul a spus, când s-a apropiat, a zis, "Reverend, voi lega aceste trompe acum."

A zis, "Eu. "

²⁶⁴ Am zis, "Să nu o faci!" Am zis...

²⁶⁵ El a zis, "Păi, s-ar putea să te recăsătorești și să ai încă acel băiat."

²⁶⁶ Am spus, "Am să-l am prin ea! Dumnezeu a spus așa!" Nu am putut să o citesc din Biblie, dar mi-a fost scrisă pe inimă prin descoperire, prin credință; așa a spus Dumnezeu! Nu am vrut să mă clatin în fața făgăduinței lui Dumnezeu prin necredință.

Unii dintre ei au spus, "Ai vrut să spui 'Iosefina.'"

Am spus, "Am vrut să spun 'Iosif.'"

Doctorul a spus, "Ea nu poate avea un alt copil."

Eu am spus, "Ea va avea un alt copil."

²⁶⁷ Au trecut patru ani, în sfârșit avea să fie din nou mamă.

²⁶⁸ Atunci o femeie, (o prorocie falsă trimisă prin toată țara) scria cuvinte, a spus, "Acum Meda va muri, în această perioadă, pentru că eu am fost trimisă să-l conduc pe Bill." Și spunea că "El nu mă va asculta pentru că sunt femeie, și Dumnezeu se va răzbuna pe el acum, omorându-i soția."

²⁶⁹ Am spus, "Dumnezeu l-a trimis pe Isus Cristos să mă conducă." Vedeți? Și am spus, "Eu sunt condus de Duhul."

²⁷⁰ Sărmana micuța Meda. Am avut o asistentă care a fost vindecată acolo, la adunări, voi o cunoașteți cu toții pe D-na. Morgan, și una dintre asistentele lui Mayos, cel mai grav caz de... păi, este înregistrată, "moartă," de vreo douăzeci de ani, de cancer, "cancer sarcomas," în Louisville, chiar în registrul spitalului Baptist. Este asistentă în-în Jeffersonville, la spital, acum. Ea a fost acolo în toți anii aceștia, căci Dumnezeu a zis „Ea va trăi."

²⁷¹ Și, deci, Meda o iubea și ea a spus, "Vreau ca Margie să vină cu mine, Bill, nu simt să merg la spital."

²⁷² Am zis, "Nu face... Noi o iubim pe Margie, dar Margie nui Dumnezeuul nostru, Margie e sora noastră." Și am plecat sus la Green's Mill. Ea m-a sfâșiat complet. Desigur, eu o iubesc. Și mam dus sus la Green's Mill.

²⁷³ Și ea a spus, "Bill, crezi că am să mor?"

²⁷⁴ Și eu am spus, "Nu știu, dar copilul se va naște oricum. Vei avea un Iosif."

²⁷⁵ Ea a spus, "Este acesta el?"

²⁷⁶ I-am spus, "Nu știu, Dragă. Nu pot să spun, dar Dumnezeu a spus că el 'îl va avea pe Iosif,' și noi îl vom avea pe Iosif. Numi pasă ce spune orice, îl vom avea pe Iosif. Pentru că, același Dumnezeu care mi-a spus toate aceste descoperiri, mi-a spus *aceea*, El niciodată nu a dat greș cu altele și El nu va da greș cu aceea."

²⁷⁷ M-am dus sus, la moară, să mă rog. Și am pornit acolo. Acolo stătea acea Lumină atârnată între doi copaci, a spus, "Întoarce-te la a ta, unde, la Carte." M-am întors la-la Biblie, și în timp ce aceasta, și era în mașina mea, și când a făcut, vântul a suflat paginile până la locul unde era Natan, și David, a spus, "Du-te și spune-i slujitorului Meu David, că l-am luat de la acea stână, de la hrănirea acelor câteva oi ale tatălui său, și l-am făcut un nume mare ca al oamenilor mari." (Nu dintre toate-cel mai mare nume, dar chiar *la fel* ca oamenii mari; nu l-am făcut niciodată un Billy Graham, ci un... i-am dat un nume, știți). A spus, "Am făcut asta, dar," a spus, "Nu-l pot lăsa să zidească templul, ci fiul lui..."

²⁷⁸ Și imediat ce Acesta a spus, "Fiii săi," oh, Doamne, iată.

²⁷⁹ Am spus, "Iosif?" Așa este.

²⁸⁰ M-am dus drept acasă. Și acolo, micuța, atât de mare, încât ea abi-... (copil mărișor) abia putea să meargă, ieșea afară pe câmp. Am alergat, mi-am aruncat brațele în jurul ei și i-am spus, "Dragă! Sosește Iosif. Iosif este pe drum."

²⁸¹ Oricine știe că, la cezariană, nu poți lăsa copilul să coboare. În noaptea aceea, copilul a coborât, s-a rupt apa și toate celelalte.

²⁸² A doua zi dimineață, la ora șapte, ne-am dus la spital, doctorul a spus, "Oh, ai milă Doamne."

²⁸³ Am sărutat-o de rămas bun, i-am spus, "Dragă, nu va dura mult, Iosif va fi aici." A urcat scările, așa, direct pe masa de operație.

²⁸⁴ Câteva minute, asistenta a coborât și a spus, "Rev. Branham?"

²⁸⁵ Am spus, "Da, doamnă."

²⁸⁶ Ea a spus, "Aveți un băiat frumos, de șapte livre și trei uncii."

²⁸⁷ Am spus, "Iosif, fiule, bine ai venit." Da, domnule! De ce? De ce? Ce este aceasta? Nu era scris în Biblie că se va întâmpla asta, dar același Dumnezeu al Biblie care i-a descoperit lui Abraham, noi nu am luat în considerare pântecul ei ca mort, imposibilitatea de a fi în acel fel. Voi nu vă clătinați în fața făgăduinței lui Dumnezeu prin necredință, ci dați laudă lui Dumnezeu, știți că trebuie să se întâmple! Numi pasă ce spune doctorul, ce orice altceva ce va veni în toate felurile, dar să nu credeți asta, este o minciună a diavolului. Da, domnule, adevărat. Credința merge, împreună cu faptele, pentru a crea făgăduința. (Să ne grăbim.)

²⁸⁸ La fel de exact, spune aici, "curva Rahav," spune Iacov, "a fost justificată prin fapte." Dar de ce? Credința ei!

²⁸⁹ Ea a spus, "Am auzit că Dumnezeu este cu voi." Ea nu a vrut să vadă cum își purta Iosua părul, sau cum își purta hainele. Ea a spus, "Eu înțeleg că Dumnezeu este cu voi." Atât a fost nevoie, ea s-a pregătit.

²⁹⁰ La fel ca o vedenie adevărată astăzi, (închei doar într-o clipă) vedeniile adevărate de la Dumnezeu astăzi, sunt un Cuvânt făgăduit pentru astăzi. Spuneți, "Aceste vedenii, frate Branham, de unde le ai?" Oamenii se poticnesc de asta. Nu a spus, Fapte 2:17, "Se va împlini în zilele de pe urmă că tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa vise"? Nu-i așa? Asta a spus Biblia.

²⁹¹ Bine, acum dacă asta este așa, să ne uităm și la Maleahi, capitolul 4, și să aflăm dacă acest lucru nu este promis și astăzi. Cum puteți avea credință în Aceasta? Așa a spus Biblia!

²⁹² Acum luați Luca 17:30 și citiți. Isus a zis, "Cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi și la venirea

Fiului omului." Exact cum a fost în Sodoma. Acum, uitați-vă la poziția lumii de astăzi: Sodomiți. Priviți-i pe Billy Graham și Oral Roberts, cei doi martori, acolo jos, care mărturisesc la bisericile denominaționale. Unul pentru Metodiști, Bapțiști, și Prezbiterieni; celălalt pentru Penticostali. *Acesta, acela și celălalt.*

²⁹³ Dar țineți minte, Abraham nu era în Sodoma, el era deja chemat afară. Și acolo a fost Unul care a rămas și a vorbit cu el! Și Acela care a rămas și a vorbit cu el, i-a arătat *lui* un semn. Întors cu spatele, El a zis că Sarah va avea copilul pe care el îl aștepta. Amin. Cu spatele Lui întors. Și el L-a numit, "Dumnezeu, Elohim."

²⁹⁴ Acum, aceasta aduce la îndeplinire astăzi, pentru că noi avem credință. Și știu că este de la Dumnezeu, este pentru că aceasta și alte Scripturi indică spre această oră. Apocalipsa 10 spune că "în ora Mesajului celui de-al șaptelea înger, când el începe să sune Mesajul său," nu într-un serviciu de vindecare, ci Mesajul care urmează serviciul de vindecare.

²⁹⁵ Isus a ieșit și a predicat. A zis, "El a vindecat bolnavii, și totul. Oh, acel tânăr Rabin, Profetul, El este un Om mare. Noi Îl vrem în biserica noastră."

²⁹⁶ Dar într-o zi S-a ridicat în picioare, a zis, "Eu și Tatăl Meu suntem Una." Oh, vai. Atunci nu L-au mai vrut. Da. Oh!

²⁹⁷ "Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți Sângele Lui!" El nu a explicat-O. A spus, "Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți Viață în voi înșivă."

²⁹⁸ Păi, îmi imaginez, unii doctori și asistente au spus, "Insul ăsta e un vampir, care încearcă să ne facă să-i bem sângele." Vedeți, ei nu L-au înțeles. El știa asta.

²⁹⁹ Dar ucenicii aceia, poate ei nu erau în stare să o explice, dar ei au stat acolo și au crezut Asta oricum, amin, pentru că le-a fost descoperit. Da, domnule. Ei au știut-O, Scripturile au declarat-O.

³⁰⁰ S-ar putea să fiu întrebat atunci despre asta, dacă ați spune, "De ce ai credință să crezi în aceste vedenii, când-când sunt atât de multe imitații false care ies la iveală?"

³⁰¹ Am să spun ceva puțin, tare, doar pentru un minut acum. Când sunt atâtea imitații false în jur, amintește-ți, fratele meu, și despre ei s-a spus că vor fi aici în același timp. Exact așa e, tot așa cum a fost în vremea lui Moise. Moise a mers acolo să înfăptuiască lucrările lui Dumnezeu înaintea oamenilor, și acolo era Iambre și Iane care stăteau acolo. Dar cine a fost primul care a făcut-o? Atunci ceilalți au fost imitatori, pentru că trebuia să existe un original mai întâi pentru ca ei să imite. Dacă ei ar fi fost originalul... Uh-huh. Nah, noi nu suntem-nu suntem pierduți. Noi știm unde ne aflăm, vedeți, vedeți, prin Scriptură și prin descoperirea lui Dumnezeu. Iată de ce rămâneți stabili.

³⁰² "Păi, *acest* om, el vede vedenii și așa mai departe. El face *asta* și umblă cu soția *acestui* om. El crede în-în trei dumnezei, și toate aceste lucruri." Asta nu Îl clatină de loc. Și iată un lucru pe care nu-l pot imita: Cuvântul! Observați. Ei pot avea toate lucrurile acestea, ei pot vorbi în limbi, ei pot striga, dansa în Duh, și încă să fie diavoli. Uh-huh. Așa este. Așa este. Dar acest Cuvânt îi măsoară. Vedeți? Exact așa este. La asta se ajunge. Așa cum Moise, și Iambre...

Și țineți minte, El a spus, "Așa cum Iambre și Iane s-au împotrivit lui Moise, în zilele din urmă acești imitatori se vor ridica din nou pe pământ." A spus El asta? Ei bine, noi îi avem.

³⁰³ Dar asta nu l-a clătinat pe Moise. Când Moise s-a întors și a făcut o minune în Numele Domnului, și aici au stat acești imitatori, au făcut același lucru. Asta nu l-a oprit, să spună, "Păi, eu cred că ar fi mai bine să renunț și să ies de pe teren." El a rămas chiar acolo. Pentru ce? I-a fost descoperit. Aleluia! El știa prin Cuvântul lui Dumnezeu. El știa că în cele din urmă Cuvântul îi va ajunge din urmă. El știa că va veni un timp în care Cuvântul Se va manifesta, iar ei nu vor putea merge mai departe.

³⁰⁴ Tot la fel am știut eu asta, în toți acești ani, vedeți, așa este, că va veni timpul. Când orice minune, dacă Dumnezeu trimite o minune adevărată, întotdeauna are loc o schimbare în întregul sistem. Dacă Dumnezeu trimite ceva în biserică, iar vechiul sistem nu este schimbat, El a trimis-o în zadar. Când un mesaj merge înainte cu semne și minuni, există un Mesaj care îl urmează. Când Isus s-a dus vindecând bolnavii, apoi a venit Mesajul Lui, "Eu și Tatăl Meu suntem Una. Eu sunt El." Vedeți? Vedeți, ei-ei nu au crezut Asta. Au crezut în minunile Lui. A spus, "Dacă nu Mă puteți crede pe Mine, credeți acele minuni, căci ele vă mărturisesc Cine sunt Eu." O, Doamne. Slavă! Cine a fost primul? Moise! Apoi ei l-au imitat. Dar marile adevăruri rămân aceleași, între bine și rău, ei nu pot accepta Mesajul! Ei nu pot accepta

Mesajul care este necontaminat, din Cuvântul lui Dumnezeu.

³⁰⁵ Nu-mi pasă, Iuda ar fi putut să facă tot felul de semne și minuni; dar, când a ajuns să primească Duhul Sfânt în Ziua Cincizecimii, și-a dat arama pe față. Acel diavol se poate apropia și să imite chiar până la lucrul adevărat, până când ajunge la acest Cuvânt, dar el nu poate lua tot acel Cuvânt. El îl poate menționa tot, poate până la un Cuvânt cum a făcut Eva, cum i-a făcut diavolul Evei, dar el nu-l poate străbate tot. Pentru că singurul... întregul lucru este Trupul lui Cristos. Vedeți, Cuvântul acum. Nici nu ar putea... Ei nu ar putea, nu pot accepta Mesajul acum, nici Iambre și Iane nu au putut accepta Mesajul lui Moise. Ei nu au putut să o facă. Lucrările lor de imitare au ieșit la iveală, pentru că nu au putut fi în stare să urmeze Cuvântul lui Dumnezeu adevărat de profetul Său uns. Vedeți?

³⁰⁶ Ei nu au putut să-l urmeze pe Israel afară. De ce? Erau denominaționali, copilași Egipteni, ei nu puteau să urmeze acel Cuvânt, dacă o făceau, trebuiau să părăsească Egiptul, să nege tot ce era bun pentru ei, iar ei nu puteau să o facă. Deși ei puteau să imite lucrările și să facă ceea ce făcea Moise, dar nebunia lor s-a manifestat atunci când a venit timpul să plece. Atunci Dumnezeu a revărsat-o cu adevărat, asupra lor.

³⁰⁷ La fel și acum! Ei ar putea face tot felul de imitații false și alte lucruri, asta nu face nimic altceva decât să amplifice lucrul corect. Și orice fiu care crede știe că acela este Adevărul. Uhhuh. Aici vedeți clar, așadar, lucrările nebuniei lor a imitației lor. Dacă-dacă lucrările voastre sunt Cuvântul adevărat și adevărat prin Acesta, prin credința voastră, se va manifesta și... ca o promisiune a lui Dumnezeu, în Cuvântul Său original scris.

³⁰⁸ Isus a spus, "Dacă Eu nu fac lucrările..." Ascultați cu atenție! "Dacă Eu nu fac lucrările..." Permiteți-mi să adaug asta la Aceasta. "Adică, dacă nu fac lucrările pe care Scripturile vă spun că Eu le voi face, atunci... să fac aceea în epoca Mea, când vin, ceea ce trebuia să facă Mesia când vine El. Dacă lucrurile pe care le fac, dacă Dumnezeu nu adevărește acel Cuvânt despre care El a spus că se va întâmpla, dacă viața Mea nu face ca acel Cuvânt să trăiască chiar exact ceea ce a spus că va face... "Nu pierdeți asta! Isus spune, "Voi știți ce ar trebui să facă Mesia. Atunci, dacă acel Cuvânt care este scris și apoi nu Se manifestă prin Mine, atunci Eu nu sunt El." Amin! "Atunci ziua despre care vorbesc este greșită, ceea ce a spus Ioan despre Mine nu a fost adevărat. Și atunci, dacă Eu nu sunt acel Mesia, dacă acele lucrări pe care trebuia să le facă Mesia, El-El trebuie să fie, 'Domnul Dumnezeu vostru va ridica un profet ca mine,' și voi nu ați avut un profet de sute de ani, și dacă acele lucrări pe care le fac Eu, pe care Dumnezeu le-a promis, dacă nu se manifestă în viața Mea actuală, atunci Eu nu sunt El. Dar dacă Cuvântul făgăduit al acestei epoci este adevărat în Mine, atunci Eu sunt El și făgăduința a venit la voi." O, Doamne, nu văd cât de simplu ar putea să mai fie! "Dacă făgăduința nu este..." Oh!

³⁰⁹ "Atunci, dacă făgăduința acelei zile se manifestă în slujba Mea," a spus Isus, "atunci Eu sunt El. Deci, dacă vă este greu să credeți cine sunt Eu, atunci uitați-vă la lucrările care sunt făgăduite pentru această zi." Amin! "Uitați-vă la lucrările care sunt făgăduite. Dacă lucrările acelea nu se împlinesc, fiecare din ele în Mine, atunci să nu Mă credeți, pentru că Eu v-am spus greșit. Dacă nu puteți să Mă credeți, uitați-vă doar la ceea ce Biblia a spus că se va întâmpla în această zi. Dacă nu se întâmplă, atunci nu este corect. Dacă aceste lucruri false nu sunt aici, și toate aceste alte lucruri, și lucrurile care ar trebui să aibă loc; dacă nu sunt aici, atunci Sunt greșit. Dar dacă este," Isus a spus, "atunci Eu sunt El." Amin! "Eu sunt Cel care a fost făgăduit să vină."

O, Doamne, aceleași lucrări care au fost făgăduite, în zilele Lui, *L-au* adevărat ca fiind acel Mesia. Nu credeți asta?

³¹⁰ Ei bine, acum, frate, dacă lucrările din Luca, capitolul 17 și versetul 30, făgăduința lui Isus Cristos, chiar înainte de venirea Sa, că lumea se va întoarce înapoi la Sodoma și că mesagerii vor ieși, și lucrurile se vor face întocmai; dacă asta nu are loc, atunci să nu mă credeți că eu v-am spus Adevărul. Dar dacă are loc, atunci credeți că este El, "În acea zi Fiul omului va fi descoperit." Amin! Fiul omului va fi descoperit într-un trup de carne, voi oamenii, Biserica, exact așa cum a fost înainte de zilele Sodomei, un grup chemat afară de parte de toți ceilalți, stând afară, crezând în făgăduința lui Dumnezeu. Glorie!

³¹¹ Apoi, lucrările pe care le face Duhul Sfânt astăzi, prin aceste vedenii care nu greșesc niciodată, promisiuni care nu greșesc niciodată, toate semnele apostolice făgăduite în Biblie, din Maleahi 4 și, oh, Apocalipsa 10:7, toate acestea se împlinesc; și sunt dovedite științific și în orice alt mod. Și dacă nu v-am

spus Adevărul, aceste lucruri nu s-ar fi întâmplat. Dar dacă v-am spus Adevărul, ele poartă mărturie că v-am spus Adevărul. El este încă același, ieri, astăzi și în veci, iar manifestarea Duhului Său răpește o Mireasă. Lăsați ca acea credință, descoperire să cadă în inima voastră, că, "Acesta este ceasul."

Acum să ne rugăm.

³¹² Dragă Dumnezeu, Care Te-ai manifestat în trup în persoana lui Isus Cristos, care a înviat din morți, a treia zi, potrivit Scripturilor, și s-a înălțat la Cer, și a trimis ucenicii să facă ucenici din toată lumea, și a zis, "Aceste semne vor însoți pe cei ce cred."

³¹³ Dumnezeu, bisericii Penticostale din această zi, restabilirea darurilor; fie, Doamne, ca acei oameni, poate unii dintre ei prezenți aici, unii dintre ei auzind banda în jurul lumii, fie ca ei să realizeze că aceasta este chemarea afară a Miresei, nu un mesaj Penticostal. Mesajul Penticostal a fost de a restabili darurile înapoi în Biserică. Dar aceasta este chemarea Miresei, un alt Mesaj care trebuia să vină chiar înainte ca Sodoma să fie arsă. Fă ca ei să înțeleagă, Dumnezeu drag. Credință, eu cred Aceasta, pentru că este descoperită de Duhul Tău prin Cuvântul lui Dumnezeu și a fost adevărat și manifestat întregii lumi. Cu siguranță, Doamne, în minoritate, întotdeauna grupurile Tale așa sunt. Dar Tu ai spus, "Nu te teme, turmă mică, este voia Tatălui vostru să vă dea Împărăția."

³¹⁴ Așadar, mă rog, Doamne, ca oamenii să își întoarcă privirea de la intelectul lor, să își întoarcă privirea de la ceea ce ar putea crede că este corect, și să privească în Scriptură. Și s-a spus seara trecută, fie ca oamenii de aici să gândească cum a gândit împărăteasa în zilele mării distrugerii a Babilonului, ea a spus, "Este un om printre voi care se numește 'Daniel,' era în împărăția tatălui tău (Tatăl penticostal, era în împărăția lui.) și el este dezlegător de orice întrebare."

³¹⁵ Și acum, Doamne, lasă Duhul Sfânt care a fost în împărăția penticostală, împărăția care a fost a lui Martin Luther, care a fost a lui John Wesley, și-și așa mai departe până la John Smith și Alexander Campbell, și în continuare prin epocă. El este Dezlegătorul, El a lămurit gândurile. Și oamenii în zilele lui Luther, acel om, "Cel neprihănit va trăi prin credință." Metodistul, El a lămurit toate îndoielile, căci, "Ei ar trebui-ei ar trebui să fie sfințiți." Și în zilele Pentecostului, vorbeau în limbi, dând manifestările Duhului prin vindecare Divină și așa mai departe, A lămurit toate îndoielile din inima penticostalilor. Dar, O Dumnezeu, ei s-au denominat. Ei au ieșit din nou afară să ia ideile omului. De aceea, acum, când Mireasa este chemată așa cum ai promis Tu aici în Scriptură, citind-o în fața lumii, seară de seară, și noi O privim cu ochii noștri. Dumnezeu, fie ca Aceea să lămurească toate îndoielile din inima oamenilor. Fie ca ei să fugă repede la Fiul descoperit, ca să fie maturați, și să fie luați în grâнар și să nu fie lăsați în tulpină ca să fie arși, ci să meargă în grâнар în seara aceasta. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

Vă mulțumesc pentru atenția voastră. Lăsați-L pe Dumnezeu să se ocupe de inima voastră.

³¹⁶ Acum, voi ați... Avem cartonașe de rugăciune distribuite. Acum, vom lua cam douăzeci de minute acum, pentru un rând de rugăciune. Vrem să facem rândul foarte repede, să veniți pe platformă și să ne rugăm. Și acum, nu știu câte cartonașe au fost distribuite. Nici măcar nu l-am întrebat pe Billy nimic. Iam spus doar, "Ai distribuit... Du-te acolo jos și distribuie niște cartonașe de rugăciune." Și s-a întors și ne-a luat pe mama lui, și pe mine și pe restul, cu puțin timp în urmă. Acum, eu-am... am făcut...

³¹⁷ Ei bine, ai început cu o sută, sau unu, și unu până la o sută, sau cum? [Fratele Billy Paul spune, "Una până la două sute." – Ed.] De la unu la o sută. În regulă.

³¹⁸ Să luăm cartonașul de rugăciune numărul unu. Dacă îl ai, ridică mâna ca să văd. Dacă nu poți... Dacă poți sta în picioare... dacă nu poți, te vom aduce noi. Cartonașul de rugăciune numărul unu, repede. Cine are... ce e-ce este? A, numărul unu. (Scuzați-mă.) A, numărul... Această doamnă de aici, ai acest cartonaș? Vino aici, vrei doamnă? A, numărul doi. Îl are, cineva? Ridicați repede mâna. Chiar aici, doamnă, vino. Numărul trei. Aveți un cartonaș? Aveți un cartonaș? [Voi nu aveți nici un cartonaș, nici unul dintre cartonașe? Huh? În regulă, nu trebuie să îl aveți. Trei, patru, cinci. A, unu, doi, trei, patru, cinci. Să vedem, sunt unu, doi, trei, patru, cinci. A... În regulă, aici sunt... Cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece. În regulă, doar puneți-vă în rând, începeți să faceți rândul.

³¹⁹ Acum, dacă nu puteți veni, fluturați mâna așa, ca ei să vă poată aduce. I-am rugat pe acești oameni de aici, care nu au cartonașe... Nu trebuie să îl aveți, doar vă întrebați. Acum uitați, voi-voi oamenii invalizi de aici, presupun că el a trebuit să vină mai devreme, pentru că, el, eu i-am spus doar, "devreme." Acum, nu trebuie să aveți un cartonaș, dacă aveți acea credință așa cum v-am învățat. Vedeti, dacă vi se descoperă,

în regulă. Dacă nu vi se descoperă, indiferent dacă ați fi într-o duzină de rânduri de rugăciune, nu ar ajuta cu nimic. Știți asta? Credeți asta? Vedeți? Eu aș putea să mă rog, să fac tot ce aș putea, să mă pun în genunchi și să-mi pun mâinile peste voi, să vă ung cu untdelemn, în orice mod ați vrea, și să mă rog. Până când Dumnezeu, printr-o des-... prin har, descoperă asta în inima voastră, că, "S-a terminat," atunci s-a terminat. Nici măcar nu trebuie să fiți în rând sau nicăieri, oricum s-a terminat.

³²⁰ În regulă, patru... Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece, unsprezece, doisprezece, treisprezece, paisprezece, cincisprezece. În regulă, șaisprezece, șaptesprezece, optsprezece, nouăsprezece, douăzeci. Este cineva pe care l-am chemat și care are un cartonaș și nu se poate ridica? Ridicați mâna, are un cartonaș și nu se poate ridica. Bine.

... crede numai,

Pot să o văd pe biata, micuța Anna Jeanne cum stă, cântând asta odată, aproape toată noaptea. Eu vreau ca toată lumea să fie foarte liniștită și reverenți, așa cum știți.

... crede numai;

Acum, cartonașele de rugăciune de la unu la cincisprezece, cred că era.

... crede numai,

Se aglomerează puțin aici, așa că să-să începem. Ce spuneți?

... posibil...

³²¹ Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte, opt, nouă, zece... Acum, începe să fie prea mulți. Sunt mai mulți decât am chemat. Nu-i nimic. Stați nemișcați, acolo unde sunteți. Nimeni să nu... veți fi... Se va face rugăciune pentru voi, dar doar... Vedeți, doar așteptați până când vor chema numărul vostru. Apoi, știți, ca noi-noi să nu avem prea mulți stând în picioare aici. Dacă Domnul va face ceva, voi ați priva oamenii să vadă, și ei nu o pot vedea, vedeți. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Acum haideți să ne rugăm pentru aceste batiste în timp ce ei se pregătesc.

³²² Dragă Dumnezeule, iată batiste care sunt puse aici și care vin de la cei bolnavi și suferinzi. Credința aceasta despre care tocmai am vorbit, Doamne; îmi amintesc că Tu spui, în Biblie, în Cartea lui Iuda, "Luptați cu tărie pentru credința care a fost dată sfinților odată pentru totdeauna." Și de pe trupul sfinților au luat basmale, nu pentru că ei erau oameni speciali, ci pentru că ei erau oameni care credeau. Erau oameni cu aceleași slăbiciuni ca noi. Au spus, "Ilie" a fost așa și el "s-a rugat cu stăruință să nu plouă." Și, Dumnezeule, el s-a rugat așa ca să se pocăiască poporul. Tu i-ai descoperit să se roage pentru ei, să se roage în acest fel pentru a împlini Cuvântul Tău. Fără îndoială că Tu i-ai arătat profetului o vedenie. Și, Doamne, în această seară mă rog ca acești oameni să fie vindecați. Eu nu sunt Ilie, el a fost dus în Ceruri, dar Viața și Duhul lui continuă încă să trăiască. Astfel ne rugăm, Dumnezeule drag, ca Tu să onorezi rugăciunile poporului Tău. Și onorează-ne pe noi toți acum așa cum ne rugăm pentru aceste batiste, ca atunci când vor fi puse peste bolnavi ei să se vindece.

³²³ Ne dăm seama, Tată, că suntem o-o generație de oameni muribunzi. Ne îndreptăm... în fața-în fața Eternității. Lumea a înnebunit. Crime; fetițe tăiate în bucăți și violate. Oamenii, bărbați care își poartă părul ca femeile, femeile ca bărbații, se pervertesc. Rasa este pe moarte. Lumea e pe moarte. Totul e pe moarte. Biserica este pe moarte.

³²⁴ O, Dumnezeule, adu Viața. Adu Viața, O Dumnezeule, Viața credinței. Descoperă-le acestor oameni, Doamne. Eu nu pot decât să mă rog și să-mi pun mâinile peste ei. Dar Tu ești Cel care îi poți vindeca, și numai Tu îi poți vindeca. Mă rog ca Tu să o faci, Tată, pentru fiecare dintre ei. Îngăduie, cu mâinile mele asupra lor și cerând din toată inima mea; în Numele lui Isus Cristos, vindecă acești oameni. Amin.

³²⁵ Acum, acesta este microfonul care funcționează, frate? Acum se aude bine? Toată lumea aude? Ridicați mâna. În regulă. Acum, într-un fel sau altul, inima mea se îndreaptă spre acești oameni de aici, care se află aici în acest-acest scaun, paturi și târgi... ei "nu au primit nici măcar un cartonaș de rugăciune." Vedeți?

Dar, uite, frate, vezi, acești oameni au primit cartonașe de rugăciune, dar asta nu înseamnă că vor fi vindecați. Sunt oameni acolo, în audiență, poate, asta-asta-asta nu înseamnă că-că vor fi vindecați. Asta-asta nu spune că-că vor fi sau nu vor fi vindecați. Totul depinde de credința lor în Dumnezeu. Câți știu că asta este adevărat? Asta e totul, doar credința lor în Dumnezeu. Ei bine, acum, câți știu că asta-i

adevărat? Indiferent cât de religios ești, cât de bun sau cât de rău ești, dacă harul lui Dumnezeu nu face să coboare aceea în inima ta, nu te vei vindeca niciodată. Acum, câți știi că Dumnezeu a făcut, a făcut tot timpul, miracole mari, semne și minuni? Și acum, veniți în această seară, stând în acest rând, nu pentru că ați fost aleși de Dumnezeu să stați în acest rând, nu este vorba despre asta; ați primit doar un cartonaș de rugăciune, s-a întâmplat să fiți la... [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

³²⁶ Procedura este exact cum onorabilul meu frate Hierholzer aici, și-a început slujirea cu mulți ani în urmă. [Porțiune goală pe bandă – Ed.] ... cu credință în Dumnezeu, crezând în Dumnezeu, crezând că Dumnezeu a vindecat bolnavii prin credință. Și nu sa schimbat niciodată, dar Dumnezeu a adăugat în această ultimă zi, daruri, daruri pe care El le-a făgăduit. Dumnezeu a făcut-o pe... nu pentru că El a fost obligat, ci pentru că El a făgăduit. Și dacă El a făgăduit, atunci El trebuie să o facă; pentru că El trebuie să își țină Cuvântul.

³²⁷ Și El v-a făgăduit același lucru și vouă, adică, "Dacă voi ați putea crede, că se va întâmpla; dacă nu puteți crede, pur și simplu nu se va întâmpla." Acum, eu nu vă pot face să credeți, nici voi nu vă puteți face să credeți. Dumnezeu trebuie să v-o dea. Este un dar de la Dumnezeu, să credeți. Nu credința voastră, ci credința lui Dumnezeu. Credința voastră intelectuală ar putea să creadă foarte bine, dar dacă credința lui Dumnezeu nu este în adâncul inimii voastre... Vedeți, credința voastră intelectuală poate să o accepte, să facă asta. Și doar continuați să credeți din toată inima până când Dumnezeu vă descoperă. Vedeți? Continuați doar să credeți până când Dumnezeu vă descoperă. Dar până când El o descoperă...

³²⁸ Spuneți, "Frate Branham, ce ai spus acolo?"

³²⁹ "Da, domnule!" Dumnezeu a trimis un profet la Ezechia și i-a spus, "Nu te vei da jos din patul acela," AȘA VORBEȘTE DOMNUL. "Vei muri acolo pe patul acela." Așa este?

³³⁰ Dar acel profet s-a întors... sau acel împărat s-a întors cu fața la perete și a strigat cu lacrimi amare și a spus, "Doamne, mai am nevoie de încă cincisprezece ani. Te implor, Doamne, să mă ascuți." Acum, împăratul era cel mai mare om din lume, în politică; dar, profetul era, în ochii lui Dumnezeu. Acela era împăratul lui Dumnezeu; dar acesta era profetul lui Dumnezeu.

Deci, Dumnezeu i-a descoperit profetului să ia niște... să fiarbă niște... [Porțiune goală pe bandă – Ed.] Știți, înțelegeți?

³³¹ Acum, ca să înțelegeți acum, pentru că am predicat Scripturile aici, "Așa cum a fost în zilele Sodomei, tot așa va fi la venirea Fiului omului." În zilele în care se descoperă biserica? Nu! "În zilele în care Fiul omului este descoperit." Ce este *descoperit*? Făcut cunoscut! Așa este? Descoperit! În ziua în care Fiul omului este descoperit, va fi o zi ca Sodoma și Gomora. Nu-i așa?

³³² Acum, priviți ce s-a întâmplat. Ei au avut doi mesageri principali, acolo în Sodoma și Gomora, pentru că acolo erau o grămadă de Creștini căldicei. Așa este? Și au avut doi mesageri principali (acum ascultați cu atenție) jos în Sodoma și Gomora, care predicau. Dar unul dintre ei, care a stat afară aici, cu grupul lui Abraham. Așa este?

³³³ Acum priviți! Noi niciodată, în toată istoria bisericii, nu am avut vreodată un mesager universal către biserică al cărui nume să se termine în h-a-m, până acum: G-r-a-h-a-m, care are șase litere, G-r-a-h-a-m. Dar numele lui Abraham era scris: A-br-a-h-a-m, șapte litere. Vedeți? Deci biserica universală, fiind, literele omului, șase, organizație făcută de om, totuși și-au primit mesagerul. Au avut un Sankey, Moody, Finney, Knox, Calvin, așa mai departe, dar niciodată un "h-a-m." Este adevărat? Dar l-au primit, iar el este un mesager, trimis de Dumnezeu, și lovește acele ziduri cât de tare poate, "Ieșiți de aici! Pocăiți-vă sau pieriți!"

³³⁴ Dar amintiți-vă, Aleșii, predestinații, legământul rânduit mai dinainte, Abraham și grupul lui, au primit un Mesager, de asemenea. Uh-huh. Priviți ce a făcut El. Le-a dat un semn că timpul are aproape ca focul să cadă. Acum, este focul acum pe care îl așteptăm, focul atomic, mânia lui Dumnezeu.

³³⁵ Acum, acel Mesager a făcut ceva. El a vorbit despre o femeie față de care El era întors cu spatele, și i-a spus-și i-a spus că se îndoia de ceea ce spunea El, i-a spus condițiile ei și ce urma să se întâmple. Este corect? A spus El că Fiul omului Se va descoperi în același mod în acea zi? Ei bine, credeți că acela este Adevărul?

Ei bine, aici se află o femeie, ...

³³⁶ Și în uniunea invizibilă a Bisericii, Mireasa lui Cristos, acel Mesager este aici acum, care este Isus Cristos, același ieri, astăzi și în veci.

³³⁷ Acum, El vorbește doar prin profeții Lui. Așa a spus Biblia! "El nu face niciodată nimic fără să facă mai întâi de cunoscut profețiilor Săi," Amos 3:7. El a făcut-o întotdeauna. El nu își schimbă niciodată modelul. Vedeți? Iar profetul poate vorbi, dacă este adevărat, numai ceea ce îi spune Dumnezeu. Este adevărat? Este adevărat.

³³⁸ Acum, credeți că El ar putea să-mi spună ce se întâmplă cu această femeie chiar înainte ca eu să mă uit la ea? Credeți asta? Păi, ea suferă cu cancer. Așa este. Este pe sânul ei. Ea are un băiat, în gândul ei, el suferă de un fel de afecțiune mentală, de o afecțiune nervoasă și de complicații. Așa este. Credeți asta? Și asta-i adevărat, nu-i așa? Crezi acum că credința ta, spunând asta, s-a ancorat, că ai primit-o, că o vei avea? Atunci du-te, și Domnul Isus te va face bine. Vedeți? Da. Vedeți? Credeți? Din toată inima voastră?

³³⁹ Acum, credeți că, fără să mă uit la această femeie, Domnul Isus îmi poate spune care este problema ei? Câți cred asta? Acum, voi știți... și nici măcar nu am... eu... singurul lucru, am văzut doar o fustă. Eu nu știu, nu am putut spune dacă era bărbat sau femeie; dar doar stătea acolo. Eu vreau ca ea să creadă. Crezi, doamnă? Aici, pacientul, crezi tu? Ridică mâna dacă crezi. Dacă crezi din toată inima, poți avea acel copil pe care îl ceri de la Dumnezeu. Vedeți? Vedeți? Credeți? Aveți credință în Dumnezeu? Acum, asta nu vindecă, asta doar identifică. Acestea sunt lucrările care identifică credința în Prezența lui Dumnezeu, Cuvântul Său manifestat.

³⁴⁰ Această femeie dorește un lucru mareț; de asemenea. Nu este un copil, ci ea vrea Botezul Duhului Sfânt. Îți voi spune ce să faci:

Dacă vei scăpa de țigările acelea, Dumnezeu îți va da Botezul Duhului Sfânt. Du-te, crede Asta, vezi. Credeți? Aveți credință în Dumnezeu?

³⁴¹ Omul acesta care stă aici, este un om pe care nu l-am văzut în viața mea. Nu-l cunosc, dar suferă de ceva la piept. A avut o căzătură care i-a cauzat asta, nu demult. Nu e de aici, e din Arkansas. Este predicator. Du-te acasă și predică Evanghelia. Vedeți? Vedeți? Vedeți? N-am văzut niciodată omul la față.

³⁴² Este o femeie care stă aici, eu nu cunosc femeia, nu am văzuto în viața mea. Dumnezeu o cunoaște.

³⁴³ Dacă El ar putea să-i descopere care este problema ei sau ceva în legătură cu ea, veți crede? Cu toții? Aceasta este doar o lucrare care identifică credința pe care o am pentru a predica ceea ce v-am spus, în seara aceasta. Asta este ceea ce a descoperit Dumnezeu, iar acestea sunt faptele care O dovedesc. Acum, trebuie să ai credință ca să te faci bine.

³⁴⁴ Această femeie de aici, eu nu-eu nu cred că o cunosc. Da, nu o cunosc, dar cunosc pe cineva pe care ea îl cunoaște, pentru că îl văd stând aici, în fața mea. Ea suferă de o durere de cap. Nu-i așa, doamnă? Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Sora lui Peary Green. Așa este. Nu am văzut-o în viața mea. Așa este. Lam văzut pe Peary Green stând aici, uitându-se la mine, făcând așa. Doar a venit, vedeți. Da. Nu știu unde e Peary Green. Voi credeți? Cât de mult credeți? Dacă puteți crede, toate lucrurile sunt posibile. Dacă nu puteți crede, nimic nu se poate întâmpla.

³⁴⁵ Micuța doamnă cu părul cărunt, care stă acolo privind la mine, chiar aici, îl crezi pe Dumnezeu? Crezi că Dumnezeu îmi poate descoperi la ce te gândești acolo? Ai o tumoare pe sân. Crezi că Dumnezeu o poate îndepărta? Da. Ai credință și crede. Acum, de ce s-a atins ea?

³⁴⁶ Femeia care s-a atins de marginea hainei Lui, Biblia a zis... Voi care vreți să luați Biblia, El a zis, "El este un Mare Preot care poate fi atins de slăbiciunile noastre." Nu-i așa? El este acel Mare Preot și El se află chiar aici; acei oameni îl ating.

³⁴⁷ Este o femeie mică, slăbuță, care și-a ridicat mâna, se află chiar aici. Nu am văzut-o în viața mea, dar ea chiar în acel moment s-a atins de Ceva. Iată ce a fost. Ea se roagă la Dumnezeu. Are probleme în piept, ea are și o problemă la stomac. Dumnezeu te-a vindecat, dacă vei crede. Trebuie să crezi. „Toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred.”

³⁴⁸ Este un bărbat care se află în spate de tot, care se uită în această direcție (cam în al doilea rând, venind încoace), care suferă de astm. Crezi că Dumnezeu te va vindeca, domnule? Dacă crezi Asta, Dumnezeu te va face bine. Poți primi ceea ce ceri, dacă crezi Asta.

³⁴⁹ E o femeie așezată chiar aici, care se uită la mine, aici în față, căruntă. Dacă crezi din toată inima...

Crezi Asta? Bine, atunci acea problemă de vezică biliară te va părăsi, dacă crezi.

³⁵⁰ Ce părere ai despre Asta, întins aici pe pat? Crezi că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă Dumnezeu îmi va spune problema ta, Îl vei crede? Dacă vei crede, cancerul acela te va părăsi și te vei face bine. De ce nu te ridici, și ia-ți patul și dute acasă? Voi credeți? Veți crede cu toții? Ei bine, acum, ce ziceți de acum? A lăsat Dumnezeu să cadă acea credință în inima ta? Toată lumea de aici, ridicați mâna. Dacă Dumnezeu a lăsat acea credință în inima voastră, haideți să ne punem mâinile unii peste alții, chiar de-a lungul rândului aici. Puneți-vă mâinile pe... Chiar acum, repede, în timp ce Duhul Sfânt se mișcă, puneți-vă mâinile unii peste alții. Omul s-a ridicat, aleargă de-a lungul rândului, se roagă pentru alții.

³⁵¹ Haideți să ne ridicăm în picioare și să-L lăudăm pe Dumnezeu, cu toții. Nu este nevoie să mergem mai departe. Identificați-L pe Isus Cristos, același ieri, astăzi și în veci. Voi, oricare ar fi durerile voastre, orice este, dacă-L credeți, ridicativă în picioare, chiar acum, și credeți.

³⁵² Dumnezeu Atotputernic, Dumnezeul lui Abraham, Dumnezeul lui Isaac, Dumnezeul lui Iacob, trimite puterea Ta și vindecă acest grup de oameni chiar acum, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Slavă lui Dumnezeu! Dumnezeu să vă binecuvânteze.